

DRUGA KNJIGA MOJSIJEVA

KOJA SE ZOVE IZLAZAK

GLAVA 1

Ovo su imena sinova Izrailjevijeh koji do|o{e u Misir, do|o{e s Jakovom, svaki sa svojom porodicom:

1:2 Ruvim, Simeun, Levije i Juda,

1:3 Isahar, Zavulon i Venijamin,

1:4 Dan i Neftalim, Gad i Asir.

1:5 A svega bija{e ih od bedara Jakovljevijeh sedamdeset du{a s Josifom, koji bje{e u Misiru.

1:6 A Josif umrije i sva bra}a njegova i sav onaj nara{taj.

1:7 I sinovi Izrailjevi narodi{e se i umno`i{e se, i napredova{e i osili{e veoma, da ih se zemlja napuni.

1:8 Tada nasto nov car u Misiru, koji ne znadija{e za Josifa;

1:9 I re~e narodu svojemu: gle, narod sinova Izrailjevijeh ve}i je i silniji od nas.

1:10 Nego hajde mudro da postupamo s njima, da se ne mno`e, i kad nastane rat da ne pristanu s neprijateljima na{im i ne udare na nas i ne otidu iz zemlje.

1:11 I postavi{e nad njima nastojnike da ih mu~e te{kim poslovima; i gra|a{e narod Izrailjev Faraonu gradove Pitom i Ramesu.

1:12 Ali {to ga vi{e mu~ahu to se vi{e mno`a{e i napredova{e, da se gro`ahu od sinova Izrailjevijeh.

1:13 I `estoko nagonjahu Misirci sinove Izrailjeve na poslove,

1:14 I zagr~ivahu im `ivot te{kim poslovima, blatom i opekama i svakim radom u polju, i svakim drugim poslom, na koji ih `estoko nagonjahu.

1:15 I jo{ zapovjedi car Misirski babicama Jevrejskim, od kojih jednoj bje{e ime Sefora a drugoj Fuva,

1:16 I re~e: kad babi~ite Jevrejke, i u poro|aju vidite da je mu{kko, ubijte ga, a kad bude `ensko, nek ostane `ivo.

1:17 Ali se babice bojahu Boga, i ne ~injahu kako im re~e car Misirski, nego ostavljahu djecu u `ivotu.

1:18 A car Misirski dozva babice, i re~e im: za{to to ~inite, te ostavljate u `ivotu mu{kku djecu?

1:19 A babice reko{e Faraonu: Jevrejke nisu kao `ene Misirke; ja~e su; dok im do|e babica, one ve} rode.

1:20 I Bog u~ini dobro babicama; i narod se umno`i i osili veoma;

1:21 I {to se babice bojahu Boga, na~ini im ku}e.

1:22 Tada zapovjedi Faraon svemu narodu svojemu govore}i: svakoga sina koji se rodi bacite u vodu, a k}eri sve ostavljajte u `ivotu.

GLAVA 2

Aneko od plemena Levijeva otide i o`eni se k}erju Levijevom.

2:2 I ona zatrudnje i rodi sina; i vidje}i ga lijepa krija{e ga tri mjeseca.

2:3 A kad ga ne mo`e vi{e kriti, u`e kov~e`i od site, i obli ga smolom i paklinom, i metnu dijete u nj, i odnese ga u trsku kraj rijeke.

2:4 A sestra njegova stade podalje da vidi {ta }e biti od njega.

2:5 A k}i Faraonova do|e da se kupa u rijeci, i djevojke njezine hodahu kraj rijeke; i ona ugleda kov~e`i} u trsci, i posla dvorkinju svoju te ga izvadi.

2:6 A kad otvori, vidje dijete, i gle, dijete plaka{e; i sa`ali joj se, i re~e: to je Jevrejsko dijete.

2:7 Tada re~e sestra njegova k}eri Faraonovoj: ho}e{ li da idem da ti dozovem dojkinju Jevrejku, da ti doji dijete?

2:8 A k}i Faraonova re~e joj: idi. I otide djevoj~ica, i dozva mater djetinju.

2:9 I k}i Faraonova re~e joj: uzmi ovo dijete, i odoj mi ga, a ja }u ti platiti. I uze `ena dijete i odoji ga.

2:10 A kad dijete odraste, odvede ga ka k}eri Faraonovoj, a ona ga posini; i nadjede mu ime Mojsije govore}i: jer ga iz vode izvadih.

2:11 I kad Mojsije bija{e velik, izide k bra}i svojoj, i gleda{e nevolju njihovu. I vidje gdje nekak Misirac bje ~ovjeka Jevrejina izme|u bra}e njegove.

2:12 I obazrev se i tamo i amo, kad vidje da nema nikoga, ubi Misirca, i zakopa ga u pijesak.

2:13 I sjutradan izide opet, a to se dva Jevrejina sva|ahu, i re~e onomu koji ~inja{e krivo: za{to bje{ bli`njega svojega?

2:14 A on re~e: ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama? ho}e{ li da me ubije{ kao {to si ubio Misirca? Tada se Mojsije upla{i i re~e: zaista se doznalo.

2:15 I Faraon ~uv za to tra`a{e da pogubi Mojsija. Ali Mojsije pobje`e od Faraona i do|e u zemlju Madijamsku, i sjede kod jednoga studenca.

2:16 A sve{tenik Madijamski ima{e sedam k}eri, i one do|o{e i stado{e zahvatati vodu i naljevati u pojila da napoje stado oca svojega.

2:17 A do|o{e pastiri, i otjera{e ih; a Mojsije usta i odbrani ih, i napoji im stado.

2:18 I one se vrati{e k ocu svojemu Raguilu; a on re~e: {to se danas tako brzo vratiste?

2:19 A one reko{e: jedan Misirac odbrani nas od pastira, i nali nam i napoji stado.

2:20 A on re~e k}erima svojim: pa gdje je? za{to ostaviste toga ~ovjeka? zovite ga da jede.

2:21 I Mojsije se skloni da `ivi kod onoga ~ovjeka, i on dade Mojsiju k}er svoju Seforu.

2:22 I ona rodi sina, i on mu nadjede ime Girsam, jer sam, re~e, do{ljak u zemlji tu|oj.

2:23 A poslije mnogo vremena umrije car Misirski; i uzdisahu od nevolje sinovi Izrailjevi i vikahu; i vika njihova radi nevolje do|e do Boga.

2:24 I Bog ~u uzdisanje njihovo, i opomenu se Bog zavjeta svojega s Avramom, s Isakom i s Jakovom.

2:25 I pogleda Bog na sinove Izrailjeve, i vidje ih.

GLAVA 3

A Mojsije pasija{e stado Jotoru tastu svojemu, sve{teniku Madijamskomu, i odvede stado preko pustinje, i do|e na goru Bo`iju Horiv.

3:2 I javi mu se an|eo Gospodnji u plamenu ognjenom iz kupine. I pogleda, a to kupina ognjem gori a ne sagorijeva.

3:3 I Mojsije re~e: idem da vidim tu utvaru veliku, za{to ne sagorijeva kupina.

3:4 A Gospod kad ga vidje gdje ide da vidi, viknu ga Bog iz kupine, i re~e: Mojsije! Mojsije! A on odgovori: evo me.

3:5 A Bog re~e: ne idi ovamo. Izuj obu}u svoju s nogu svojih, jer je mjesto gdje stoji{ sveta zemlja.

3:6 Jo{ re~e: ja sam Bog oca tvojega, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsije zakloni lice svoje, jer ga strah bija{e gledati u Boga.

3:7 I re~e Gospod: dobro vidjeh nevolju naroda svojega u Misiru, i ~uh viku njegovu od zla koje mu ~ine nastojnici, jer poznah muku njegovu.

3:8 I si|oh da ga izbavim iz ruku Misirskih, i da ga izvedem iz one zemlje u zemlju dobru i prostranu, u zemlju gdje mlijeko i med te~e, na mjesto gdje su Hananeji i Heteji i Amoreji i Ferezeji i Jevuseji.

3:9 I sada evo vika sinova Izrailjevijeh do|e pre-
da me, i vidjeh muku, kojom ih mu~e Misirci.

3:10 Sada hajde da te po{ljem k Faraonu, da
izvede{ narod moj, sinove Izrailjeve, iz Misira.

3:11 A Mojsije re~e Bogu: ko sam ja da idem k
Faraonu i da izvedem sinove Izrailjeve iz Misira?

3:12 A Bog mu re~e: ja }u biti s tobom, i ovo
neka ti bude znak da sam te ja poslao: kad izvede{
narod iz Misira, slu`i}ete Bogu na ovoj gori.

3:13 A Mojsije re~e Bogu: evo, kad otidem k si-
novima Izrailjevijem, pa im re~em: Bog otaca va-
{ih posla me k vama, ako mi reku: kako mu je
ime? {ta }u im kazati?

3:14 A Gospod re~e Mojsiju: ja sam onaj {to
jest. I re~e: tako }e{ kazati sinovima Izrailjevijem:
koji jest, on me posla k vama.

3:15 I opet re~e Bog Mojsiju: ovako ka`i sinovi-
ma Izrailjevijem: Gospod Bog otaca va{ih, Bog
Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi posla me k
vama; to je ime moje do vijeka, i to je spomen moj
od koljena na koljeno.

3:16 Idi, i skupi starje{ine Izrailjske, pa im reci:
Gospod Bog otaca va{ih javi mi se, Bog Avramov,
Isakov i Jakovljevi, govore}i: doista obidoh vas, i
vidjeh kako vam je u Misiru.

3:17 Pa rekoh: izve{ }u vas iz nevolje Misirske u
zemlju Hananejsku i Hetejsku i Amorejsku i Fere-
zejsku i Jevrejsku i Jevusejsku, u zemlju gdje te~e
mlijeko i med.

3:18 I oni }e poslu{ati glas tvoj; pa }e{ ti i star-
je{ine Izrailjske oti}i k caru Misirskom, i re}i }ete
mu: Gospod Bog Jevrejski srete nas, pa ti se moli-
mo da izidemo tri dana hoda u pustinju da prinese-
mo `rtvu Gospodu Bogu svojemu.

3:19 A ja znam da vam ne}e dopustiti car Misir-
ski da izidete bez ruke krjepke.

3:20 Ali }u pru`iti ruku svoju, i udari}u Misir
svijem ~udesima svojim, koja }u u~initi u njemu: i
poslije }e vas pustiti.

3:21 I u~ini}u da narod na|e ljubav u Misiraca,
pa kad po|ete, ne}ete po}i prazni;

3:22 Nego }e svaka `ena zaiskati u susjede svoje
i u doma}ice svoje nakita srebrnoga i nakita zlat-

noga i haljina; i metnu}ete na sinove svoje i na
k}eri svoje, i oplijeni}ete Misir.

GLAVA 4

A Mojsije odgovori i re~e: ali ne}e mi vjerova-
ti ni poslu{ati glasa mojega; jer }e re}i: nije
ti se Gospod javio.

4:2 A Gospod mu re~e: {ta ti je to u ruci? A on
odgovori: {tap.

4:3 A Bog mu re~e: baci ga na zemlju. I baci ga
na zemlju, a on posta zmija. I Mojsije pobje`e od
nje.

4:4 A Gospod re~e Mojsiju: pru`i ruku svoju, pa
je uhvati za rep. I pru`i ruku svoju, i uhvati je, i
opet posta {tap u ruci njegovoj.

4:5 To u~ini, re~e Gospod, da vjeruju da ti se ja-
vio Gospod Bog otaca njihovijeh, Bog Avramov,
Bog Isakov i Bog Jakovljevi.

4:6 I opet mu re~e Gospod: turi sada ruku svoju
u njedra svoja. I on turi ruku svoju u njedra svoja;
a kad je izvadi iz njedara, a to ruka mu gubava, bi-
jela kao snijeg.

4:7 A Bog mu re~e: turi opet ruku svoju u njedra
svoja. I opet turi ruku svoju u njedra svoja; a kad je
izvadi iz njedara, a to opet postala kao i ostalo tije-
lo njegovo.

4:8 Tako, re~e Bog, ako ti ne uzvjeruju i ne po-
slu{aju glasa tvojega za prvi znak, poslu{a}e za
drugi znak.

4:9 Ako li ne uzvjeruju ni za ta dva znaka i ne
poslu{aju glasa tvojega, a ti zahvati vode iz rijeke,
i prolj na zemlju, i pretvori}e se voda koju zahva-
ti{ iz rijeke, i provr}i }e se u krv na zemlji.

4:10 A Mojsije re~e Gospodu: molim ti se, Go-
spode, nijesam rje~it ~ovjek, niti sam prije bio niti
sam otkako si progovorio sa slugom svojim, nego
sam sporijeh usta i spora jezika.

4:11 A Gospod mu re~e: ko je dao usta ~ovjeku?
ili ko mo`e stvoriti nijema ili gluha ili okata ili sli-
jepa? zar ne ja, Gospod?

4:12 Idi dakle, ja }u biti s ustima tvojim, i u~i}u
te {ta }e{ govoriti.

4:13 A Mojsije re-e: molim te, Gospode, po{lji onoga koga treba da po{lje{.

4:14 I razgnjevi se Gospod na Mojsija, i re-e mu: nije li ti brat Aron Levit? znam da je on rje-it; i evo on }e te sresti, i kad te vidi obradova}e se u srcu svojem.

4:15 Njemu }e{ kazati i metnu}e{ ove rije-i u usta njegova, i ja }u biti s tvojim ustima i s njegovijem ustima, i u-i}u vas {ta }ete ~initi.

4:16 I on }e mjesto tebe govoriti narodu, i on }e biti tebi mjesto usta a ti }e{ biti njemu mjesto Boga.

4:17 A taj {tap uzmi u ruku svoju, njim }e{ ~initi ~udesa.

4:18 I otide Mojsije, i vrati se k Jotoru tastu svojem, i re-e mu: pusti me da idem, da se vratim k bra}i svojoj u Misiru, da vidim jesu li jo{te u `ivotu. I re-e Jotor Mojsiju: idi s mirom.

4:19 I re-e Gospod Mojsiju u zemlji Madijamskoj: idi, vrati se u Misir, jer su pomrli svi koji su tra`ili du{u tvoju.

4:20 I uze Mojsije `enu svoju i sinove svoje, i posadi ih na magarca, i po|e natrag u zemlju Misirsku. I uze Mojsije {tap Bo`ji u ruku svoju.

4:21 I re-e Gospod Mojsiju: kad otide{ i vrati{ se u Misir, gledaj da u~ini{ pred Faraonom sva ~udesa koja ti metnuh u ruku: a ja }u u~initi da mu otvrdne srce i ne pusti naroda.

4:22 A ti }e{ re}i Faraonu: ovako ka`e Gospod: Izrailj je sin moj, prvenac moj.

4:23 I kazah ti: pusti sina mojega da mi poslu`i. A ti ga ne htje pustiti; evo ja }u ubiti sina tvojega, prvenca tvojega.

4:24 I kad bija}e na putu u gostionici, do|e k njemu Gospod i }a}e da ga ubije.

4:25 A Sefora uze o{tar no`, i obreza sina svojega, i okrajak baci k nogama njegovijem govore}i: ti si mi krvav zaru~nik.

4:26 Tada ga ostavi Gospod; a ona radi obrezanja re-e: krvav zaru~nik.

4:27 A Gospod re-e Aronu: izidi u pustinju na susret Mojsiju. I otide i srete ga na gori Bo`ijoj, i poljubi ga.

4:28 I Mojsije kaza Aronu sve rije-i Gospodnje, za koje ga posla, i sve znake koje mu zapovjedi.

4:29 I otido}e Mojsije i Aron, i skupi}e sve starje{ine sinova Izrailjevijeh.

4:30 I Aron kaza sve rije-i, koje bje}e rekao Gospod Mojsiju, a Mojsije u~ini znake pred narodom.

4:31 I narod vjerova; i razumje}e da je Gospod pohodio sinove Izrailjeve i vidio nevolju njihovu; i saviv{i se pokloni}e se.

GLAVA 5

A poslije izide Mojsije i Aron pred Faraona, i reko}e mu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: pusti narod moj da mi praznuju praznik u pustinji.

5:2 Ali Faraon re-e: ko je Gospod da poslu{am glas njegov i pustim Izrailja? Ne znam Gospoda, niti }u pustiti Izrailja.

5:3 A oni reko}e: Bog Jevrejski srete nas; molimo ti se da otidemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo `rtvu Gospodu Bogu svojem, da ne po{lje na nas pomor ili ma~.

5:4 A car Misirski re-e im: Mojsije i Arone, za{to odvla~ite narod od rada njegov? Idite na svoj posao.

5:5 Jo{ re-e Faraon: eto, naroda je mnogo u zemlji; a vi jo{ ho}ete da ostavlja svoje poslove.

5:6 I u isti dan zapovjedi Faraon nastojnicima nad narodom i upraviteljima njegovijem, i re-e:

5:7 Otsele nemojte davati narodu pljeve za opeke kao doslije, neka idu sami i kupe sebi pljevu.

5:8 A koliko su opeka doslije na~injali toliko izgonite i otsele, niti {to smanjite; jer besposli-e, i zato vi~u govore}i: da idemo da prinesemo `rtvu Bogu svojem.

5:9 Valja navaliti poslove na te ljude, pa }e raditi i ne}e slu{ati la`ljivijeh rije-i.

5:10 I iza{av{i nastojnici narodni i upravitelji reko}e narodu govore}i: tako veli Faraon: ja vam ne}u davati pljeve.

5:11 Idite sami i kupite sebi pljeve gdje na|ete, a od posla vam se ne}e popustiti ni{ta.

5:12 I razide se narod po svoj zemlji Misirskoj da ~uva strnjiku mjesto pljeve.

5:13 A nastojnici navaljivahu govore}i: svr{ujte poslove svoje koliko dolazi na dan, kao kad je bilo pljeve.

5:14 I upravitelji sinova Izrailjevijeh, koje postavi{e nad njima nastojnici Faraonovi, dopadahu boja, i govora{e im se: za{to ni ju~e ni danas ne na~iniste onoliko opeka koliko vam je odre|eno, kao prije?

5:15 I otido{e upravitelji sinova Izrailjevijeh, i povika{e k Faraonu govore}i: za{to ~ini{ tako slugama svojim?

5:16 Pljeva se ne daje slugama tvojim, pa opet ka`u nam: gradite opeke. I evo biju sluge tvoje, a kriv je tvoj narod.

5:17 A on re~e: besposli~ite, besposli~ite, i zato govorite: da idemo da prinesemo `rtvu Gospodu.

5:18 Nego idite, radite; pljeva vam se ne}e davati, a opeke da dajete na broj.

5:19 I upravitelji sinova Izrailjevijeh vidje{e da je zlo po njih {to im se kaza: da ne bude opeka manje na dan.

5:20 I oti{av{i od Faraona sreto{e Mojsija i Arona, koji izido{e pred njih.

5:21 Pa im reko{e: Gospod neka vas vidi i sudi, {to nas omraziste Faraonu i slugama njegovijem, i dadoste im ma~u ruku da nas pobiju.

5:22 I Mojsije se vrati ka Gospodu i re~e: Gospode, za{to si navukao to zlo na narod? za{to si me poslao?

5:23 Jer otkako izidoh pred Faraona i progovorih u tvoje ime, jo{ gore postupa s narodom ovijem, a ti ne izbavi naroda svojega.

GLAVA 6

A Gospod re~e Mojsiju: sad }e{ vidjeti {ta }u u~initi Faraonu; jer pod rukom krjepkom puisti}e ih, i istjera}e ih iz zemlje svoje pod rukom krjepkom.

6:2 Jo{ govori Bog Mojsiju i re~e mu: ja sam Gospod.

6:3 I javio sam se Avramu, Isaku i Jakovu imenom Bog svemogu}i, a imenom svojim Gospod ne bih im poznat.

6:4 I u~inih zavjet svoj s njima da }u im dati zemlju Hanansku, zemlju u kojoj bijahu do{ljadi, u kojoj `ivljahu kao stranci.

6:5 I ~uh uzdisanje sinova Izrailjevijeh, koje Misirci dr`e u ropstvu, i opomenuh se zavjeta svojega.

6:6 Zato ka`i sinovima Izrailjevijem: ja sam Gospod, i izve{u vas ispod bremena Misirskih, i oprosti}u vas ropstva njihova, i izbavi}u vas mi{icom podignutom i sudovima velikim.

6:7 I uze}u vas da mi budete narod, i ja }u vam biti Bog, te }ete poznati da sam ja Gospod Bog va{, koji vas izvodim ispod bremena Misirskih.

6:8 Pak }u vas odvesti u svoju zemlju, za koju podigoh ruku svoju zaklinju}i se da }u je dati Avramu, Isaku i Jakovu; i da}u vam je u na{ljestvo, ja Gospod.

6:9 I Mojsije kaza tako sinovima Izrailjevijem; ali ne poslu{a{e Mojsija od slabosti duha svojega i od ljutoga ropstva.

6:10 I Gospod re~e Mojsiju govore}i:

6:11 Idi, ka`i Faraonu caru Misirskom neka puisti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje.

6:12 A Mojsije progovori pred Gospodom i re~e: eto, sinovi Izrailjevi ne poslu{a{e me, a kako }e me poslu{ati Faraon, kad sam neobrezanijeh usana?

6:13 Ali Gospod govori Mojsiju i Aronu, i zapovjedi im da idu k sinovima Izrailjevijem i k Faraonu, da izvedu sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske.

6:14 Ovo su poglavice u domovima otaca svojih: sinovi Ruvima prvenca Izrailjeva: Enoh i Faluj, Asron i Harmija; to su porodice Ruvimove.

6:15 A sinovi Simeunovi: Jemuilo i Jamin i Aod i Ahin i Sar i Saul, sin neke Hananejke; to su porodice Simeunove.

6:16 A ovo su imena sinova Levijevih po porodicama njihovijem: Girson i Kat i Merarije; a Levi je po`ivje sto i trideset i sedam godina.

6:17 A ovo su sinovi Girsonovi: Lovenije i Se-
mej po porodicama svojim.

6:18 A sinovi Katovi: Amram i Isar i Hevron i
Ozilo; a Kat po`ivje sto i trideset i tri godine.

6:19 A sinovi Merarijevi: Molija i Musija. To su
porodice Levijeve po lozama svojim.

6:20 A Amram se o`eni Johavedom bratu~edom
svojom, i ona mu rodi Arona i Mojsija. A po`ivje
Amram sto i trideset i sedam godina.

6:21 A sinovi Isarovi bjehu: Korej i Nafek i Ze-
hrija.

6:22 A sinovi Ozilovi: Misailo i Elisafan i Se-
grija.

6:23 A Aron se o`eni Jelisavetom k}erju Ami-
nadavovom, sestrom Nasonovom; i ona mu rodi
Nadava i Avijuda i Elezara i Itamara.

6:24 A sinovi Korejevi bjehu: Asir i Elkana i
Avijasar. To su porodice Korejeve.

6:25 I Eleazar sin Aronov o`eni se jednom od
k}eri Futilovijeh, i ona mu rodi Finesa. To su po-
glavice izme|u otaca Levitskih po svojim porodi-
cama.

6:26 To je Aron i Mojsije, kojima re~e Gospod:
izvedite sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske u ~e-
tama njihovijem.

6:27 To su koji govori}e Faraonu caru Misir-
skom da izvedu sinove Izrailjeve iz Misira; to je
Mojsije i to je Aron.

6:28 I kad Gospod govora}e Mojsiju u zemlji
Misirskoj,

6:29 Re~e Gospod Mojsiju govore}i: ja sam Go-
spod; ka`i Faraonu caru Misirskom sve {to sam ti
kazao.

6:30 I Mojsije re~e pred Gospodom: evo sam
neobrezanih usana, pa kako }e me poslu{ati Fara-
on?

GLAVA 7

I Gospod re~e Mojsiju: evo, postavio sam te da
si Bog Faraonu; a Aron brat tvoj bi}e prorok
tvoj.

7:2 Govori}e{ sve {to ti zapovjedim; Aron pak
brat tvoj govori}e Faraonu da pusti sinove Izrailje-
ve iz zemlje svoje.

7:3 A ja }u u~initi da otvrdne srce Faraonu, te }u
umno`iti znake svoje i ~udesu svoja u zemlji Misi-
rskoj.

7:4 I ne}e vas ipak poslu{ati Faraon; a ja }u met-
nuti ruku svoju na Misir, i izve}u vojsku svoju,
narod svoj, sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske su-
dovima velikim.

7:5 I pozna}e Misirci da sam ja Gospod, kad di-
gnem ruku svoju na Misir, i izvedem sinove Izrai-
ljeve izme|u njih.

7:6 I u~ini Mojsije i Aron, kako im zapovjedi
Gospod, tako u~ini}e.

7:7 A Mojsiju bija}e osamdeset godina, a Aronu
osamdeset i tri godine, kad govorahu s Faraonom.

7:8 I re~e Gospod Mojsiju i Aronu govore}i:

7:9 Kad vam ka`e Faraon i re~e: u~inite kako
~udo, onda reci Aronu: uzmi {tap svoj, i baci ga
pred Faraona; te }e se prometnuti u zmiju.

7:10 I iza|o}e Mojsije i Aron pred Faraona, i
u~ini}e kako zapovjedi Gospod; i baci Aron {tap
svoj pred Faraona i pred sluge njegove, i prometnu
se u zmiju.

7:11 A Faraon dozva mudrace i vra~are; te i vra-
~ari Misirski u~ini}e tako svojim vra~anjem.

7:12 I baci}e svaki svoj {tap, i prometnu}e se
{tapovi u zmije; ali {tap Aronov pro`drije njihove
{tapove.

7:13 I otvrdnu srce Faraonovo, i ne poslu{a ih,
kao {to bje}e kazao Gospod.

7:14 I re~e Gospod Mojsiju: ote`a srce Faraono-
vo; ne}e da pusti naroda.

7:15 Idi ujutru k Faraonu. Gle, on }e iza}i na vo-
du, pa stani prema njemu na obali, a {tap koji se
bio prometnuo u zmiju uzmi u ruku.

7:16 I reci mu: Gospod Bog Jevrejski posla me
k tebi da ti ka`em: pusti narod moj da mi poslu`i u
pustinji. Ali ti eto jo{ ne poslu{a.

7:17 Zato Gospod ovako veli: ovako }e{ poznati
da sam ja Gospod: evo, udari}u {tapom {to mi je u
ruci po vodi {to je u rijeci, i prometnu}e se u krv.

7:18 I ribe u rijeci pomrije}e, i rijeka }e se usmr-djeti, i Misirci }e se uzmu~iti tra`e}i vode da piju iz rijeke.

7:19 I Gospod re~e Mojsiju: reci Aronu: uzmi {tap svoj, i pru`i ruku svoju na vode Misirske, na potoke, na rijeke i na jezera njihova i na sva zbori- {ta voda njihovijeh; i prometnu}e se u krv, i bi}e krv po svoj zemlji Misirskoj, i po sudima drveni- jem i kamenijem.

7:20 I u~ini}e Mojsije i Aron kako im zapovjedi Gospod; i podigav Aron {tap svoj udari po vodi koja bje}e u rijeci pred Faraonom i slugama njego- vijem. I sva voda {to bje}e u rijeci prometnu se u krv.

7:21 I pomrije}e ribe {to bijahu u rijeci, i usmr- dje se rijeka tako da ne mogahu Misirci piti vode iz rijeke, i bje}e krv po svoj zemlji Misirskoj.

7:22 Ali i vra~ari Misirski u~ini}e tako svojim vra~anjem; i srce Faraonu otvrdnu, te ih ne poslu- {a, kao {to bje}e kazao Gospod.

7:23 I okrenuv se Faraon otide ku}i svojoj, i ne mari ni za to.

7:24 A Misirci svi kopa}e oko rijeke tra`e}i vo- de da piju; jer ne mogahu piti vode iz rijeke.

7:25 I navr{i se sedam dana kako rijeku udari Gospod.

GLAVA 8

I re~e Gospod Mojsiju: idi k Faraonu, i reci mu: **I** ovako veli Gospod: pusti narod moj, da mi poslu`i.

8:2 Ako li ne}e{ pustiti, evo }u moriti svu ze- mlju `abama.

8:3 I rijeka }e se napuniti `aba, i one }e iza}i i skakati tebi po ku}i i po klijeti gdje spava{ i po po- stelji tvojoj i po ku}ama sluga tvojih i naroda tvo- jega i po pe}ima tvojim i po na}vama tvojim;

8:4 I na tebe i na narod tvoj i na sve sluge tvoje skaka}e `abe.

8:5 I re~e Gospod Mojsiju: ka`i Aronu: pru`i ru- ku svoju sa {tapom svojim na rijeke i na potoke i

na jezera, i u~ini nek iza|u `abe na zemlju Misir- sku.

8:6 I pru`i Aron ruku svoju na vode Misirske, i iza|o}e `abe i pokri}e zemlju Misirsku.

8:7 Ali i vra~ari Misirski u~ini}e tako svojim vra~anjem, u~ini}e te iza|o}e `abe na zemlju Misi- rsku.

8:8 A Faraon dozva Mojsija i Arona i re~e: mo- lite Gospoda da ukloni `abe od mene i od naroda mojega, pak }u pustiti narod da prinesu `rtvu Go- spodu.

8:9 A Mojsije re~e Faraonu: ~ast da ti je nada mnom! dokle da mu se molim za te i za sluge tvoje i za narod tvoj da odbije `abe od tebe i iz ku}a tvo- jih, i samo u rijeci da ostanu?

8:10 A on re~e: do sutra. A Mojsije re~e: bi}e kako si kazao, da pozna{ da niko nije kao Gospod Bog na{.

8:11 Oti}i }e `abe od tebe i iz ku}a tvojih i od sluga tvojih i od naroda tvojega; samo }e u rijeci ostati.

8:12 I otide Mojsije i Aron od Faraona; i zavapi Mojsije ka Gospodu za `abe koje bje}e pustio na Faraona.

8:13 A Gospod u~ini po rije~i Mojsijevoj; i poc- rka}e `abe, i oprosti}e ih se ku}e i sela i polja.

8:14 I na gomile ih grtahu, da je smrdjela ze- mlja.

8:15 A kad Faraon vidje gdje odahnu, otvrdnu mu srce, i ne poslu{a ih, kao {to bje}e kazao Go- spod.

8:16 A Gospod re~e Mojsiju: ka`i Aronu: pru`i {tap svoj, i udari po prahu na zemlji, nek se pretvo- ri u u{i po svoj zemlji Misirskoj.

8:17 I u~ini}e tako: Aron pru`i ruku svoju sa {tapom svojim, i udari po prahu na zemlji, i posta- }e u{i po ljudima i po stoci, sav prah na zemlji pre- tvori se u u{i po cijeloj zemlji Misirskoj.

8:18 A gleda}e i vra~ari Misirski vra~anjem svo- jim da u~ine da postanu u{i, ali ne mogo}e. I bijahu u{i po ljudima i po stoci.

8:19 I reko{e vra~ari Faraonu: ovo je prst Bo`ji. Ali opet otvrdnu srce Faraonu, te ih ne poslu{a kao {to bje{e kazao Gospod.

8:20 A Gospod re~e Mojsiju: ustani rano i iza|i pred Faraona, evo, on }e iza}i k vodi, pa mu reci: ovako veli Gospod: pusti narod moj da mi poslu`i.

8:21 Ako li ne pusti{ naroda mojega, evo, pusti}u na tebe i na sluge tvoje i na narod tvoj i na ku}e tvoje svakojake bubine, i napuni}e se bubina ku}e Misirske i zemlja na kojoj su.

8:22 Ali }u u taj dan odvojiti zemlju Gesemsku, gdje `ivi moj narod, i ondje ne}e biti bubina, da pozna{ da sam ja Gospod na zemlji.

8:23 I postavi}u razliku izme|u naroda svojega i naroda tvojega. Sjutra }e biti znak taj.

8:24 I u~ini Gospod tako, i do|o{e silne bubine u ku}u Faraonovu i u ku}e sluga njegovijeh i u svu zemlju Misirsku, da se sve u zemlji pokvari od bubina.

8:25 I Faraon dozva Mojsija i Arona, i re~e im: idite, prinesite `rtvu Bogu svojemu ovdje u zemlji.

8:26 A Mojsije re~e: ne valja tako; jer bismo prinijeli na `rtvu Gospodu Bogu svojemu {to je ne~isto Misircima; a kad bismo prinijeli na `rtvu {to je ne~isto Misircima na o~i njihove, ne bi li nas pobili kamenjem?

8:27 Tri dana hoda treba da idemo u pustinju da prinesemo `rtvu Gospodu Bogu svojemu, kao {to nam je kazao.

8:28 A Faraon re~e: pusti}u vas da prinesete `rtvu Gospodu Bogu svojemu u pustinji; ali da ne idete dalje; pa se molite za me.

8:29 A Mojsije re~e: evo ja idem od tebe, i moli}u se Gospodu da otidu bubine od Faraona i od sluga njegovijeh i od naroda njegova sjutra; ali ne-moj opet da prevari{, i da ne pusti{ naroda da pri-nese `rtvu Gospodu.

8:30 I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se Gospodu.

8:31 I u~ini Gospod po rije~i Mojsijevoj, te oti-do{e bubine od Faraona i od sluga njegovijeh i od naroda njegova; ne osta ni jedna.

8:32 Ali opet otvrdnu srce Faraonovo, i ne pusti naroda.

GLAVA 9

Tada re~e Gospod Mojsiju: idi k Faraonu, i reci mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi poslu`i;

9:2 Ako li ih ne pusti{ nego ih jo{ stane{ zadr`avati,

9:3 Evo, ruka Gospodnja do}i }e na stoku tvoju u polju, na konje, na magarce, na kamile, na volove i na ovce, s pomorom vrlo velikim.

9:4 A odvoji}e Gospod stoku Izrailjsku od stoke Misirske; te od svega {to je sinova Izrailjevijeh ne}e poginuti ni{ta.

9:5 I postavio je Gospod rok rekav{i: sjutra }e to u~initi na zemlji Gospod.

9:6 I Gospod u~ini to sjutradan, i sva stoka Misirska uginu; a od stoke sinova Izrailjevijeh ne uginu nijedno.

9:7 I posla Faraon da vide, i gle, od stoke Izrailjske ne uginu nijedno; ipak otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti naroda.

9:8 Tada re~e Gospod Mojsiju i Aronu: uzmite pepela iz pe}i pune pregr{ti, i Mojsije neka ga baci u nebo pred Faraonom;

9:9 I posta}e prah po svoj zemlji Misirskoj, a od njega }e postati kraste pune gnoja i na ljudima i na stoci po svoj zemlji Misirskoj.

9:10 I uze{e pepela iz pe}i, i stado{e pred Faraona, i baci ga Mojsije u nebo, i posta{e kraste pune gnoja po ljudima i po stoci.

9:11 I vra~ari ne mogo{e stajati pred Mojsijem od krasta; jer bijahu kraste i na vra~arima i na svijem Misircima.

9:12 I Gospod u~ini te otvrdnu srce Faraonovo, i ne poslu{a ih, kao {to bje{e kazao Gospod Mojsiju.

9:13 Poslije re~e Gospod Mojsiju: ustani rano i iza|i pred Faraona, i reci mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi poslu`i.

9:14 Jer }u sada pustiti sva zla svoja na srce tvoje i na sluge tvoje i na narod tvoj, da zna{ da niko nije kao ja na cijeloj zemlji.

9:15 Jer sada kad pru`ih ruku svoju, mogah i tebe i narod tvoj udariti pomorom, pa te ne bi vi{e bilo na zemlji;

9:16 Ali te ostavih da poka`em na tebi silu svoju, i da se pripovijeda ime moje po svoj zemlji.

9:17 I ti se jo{ podi`e{ na moj narod, i ne}e{ da ga pusti{?

9:18 Evo, sutra }u u ovo doba pustiti grad vrlo velik, kakoga nije bilo u Misiru otkako je postao pa dosada.

9:19 Zato sada po{lji, te skupi stoku svoju i {to god ima{ u polju, jer }e pasti grad na sve ljude i na stoku {to se zate~e u polju i ne bude skupljeno u ku}u, i izginu}e.

9:20 Koji se god izme|u sluga Faraonovijeh pojoja rije~i Gospodnje, on br`e skupi sluge svoje i stoku svoju u ku}u;

9:21 A koji ne mara{e za rije~i Gospodnju, on ostavi sluge svoje i stoku svoju u polju.

9:22 I Gospod re~e Mojsiju: pru`i ruku svoju k nebu, neka udari grad po svoj zemlji Misirskoj, na ljude i na stoku i na sve bilje po polju u zemlji Misirskoj.

9:23 I Mojsije pru`i {tap svoj k nebu, i Gospod pusti gromove i grad, da oganj skaka{e na zemlju. I tako Gospod u~ini, te pade grad na zemlju Misirsku.

9:24 A bje{e grad i oganj smije{an s gradom silan veoma, kakoga ne bje{e u svoj zemlji Misirskoj otkako je ljudi u njoj.

9:25 I pobi grad po svoj zemlji Misirskoj {to god bje{e u polju od ~ovjeka do `ivin~eta; i sve bilje u polju potr grad, i sva drveta u polju polomi.

9:26 Samo u zemlji Gesemskoj, gdje bijahu sinovi Izrailjevi, ne bje{e grada.

9:27 Tada posla Faraon, te dozva Mojsija i Arona, i re~e im: sada zgrije{ih; Gospod je pravedan, a ja i moj narod jesmo bezbo`nici.

9:28 Molite se Gospodu, jer je dosta, neka prestanu gromovi Bo`ji i grad, pa }u vas pustiti, i vi{e vas ne}e niko ustavljeti.

9:29 A Mojsije mu re~e: kad iza|em iza grada, ra{iri}u ruke svoje ka Gospodu, a gromovi }e prestati i grada ne}e vi{e biti, da zna{ da je Gospodnja zemlja.

9:30 A ti i sluge tvoje znam da se jo{ ne}ete bojati Gospoda Boga.

9:31 I propade lan i je~am, jer je~am bje{e klasio, a lan se glavi~io.

9:32 A p{enica i krupnik ne propade, jer bje{e poznou`ito.

9:33 I Mojsije oti{av od Faraona iza grada ra{iri ruke svoje ka Gospodu, i presta{e gromovi i grad, i da`d ne pada{e na zemlju.

9:34 Ali Faraon vidjev gdje presta da`d i grad i gromovi, stade opet grije{iti, i srce mu otvrdnu i njemu i slugama njegovijem.

9:35 Otvrdnu srce Faraonu, te ne pusti sinova Izrailjevijeh, kao {to bje{e kazao Gospod preko Mojsija.

GLAVA 10

A Gospod re~e Mojsiju: idi k Faraonu, jer sam ja u~inio da otvrdne srce njegovo i srce sluga njegovijeh, da u~inim ove znake svoje me|u njima,

10:2 I da pripovijeda{ sinovima svojim i unucima svojim {ta u~inim u Misiru i kakve znake svoje pokazah na njima, da biste znali da sam ja Gospod.

10:3 I otide Mojsije i Aron k Faraonu, i reko{e mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: dokle }e{ se protiviti da se ne ponizi{ preda mnom? Pusti narod moj da mi poslu`i.

10:4 Jer ako ne}e{ pustiti naroda mojega, evo sutra }u nanijeti skakavce na zemlju tvoju;

10:5 I pokri}e svu zemlju da se ne}e vidjeti zemlje, i poje}e ostatak {to se sa~uvao, koji vam je ostao iza grada, i poje}e sva drveta {to vam rastu u polju.

10:6 I napuni}e ih se ku}e tvoje i ku}e svijeh sluga tvojih i ku}e svijeh Misiraca, {to nijesu vidjeli oci tvoji ni oci otaca tvojih, otkako su postali na zemlji do danas. I okrenuv se otide od Faraona.

10:7 A sluge reko}e Faraonu: dokle }e nas taj mu-iti? Pusti ih neka poslu`e Gospodu Bogu svojem. Zar jo{ ne vidi{ gdje propade Misir?

10:8 I dozva}e opet Mojsija i Arona pred Faraona, i re~e im: idite, poslu`ite Gospodu Bogu svojem. A koji su {to }e i}i?

10:9 A Mojsije re~e: s djecom svojom i sa starcima svojim i}i }emo, sa sinovima svojim i sa k}erima svojim, sa stokom svojom sitnom i krupnom i}i }emo, jer imamo praznik Gospodnji.

10:10 A on im re~e: tako bio Gospod s vama, kako }u vas ja pustiti s djecom va{om! Vidite da zlo mislite.

10:11 Ne}e biti tako; nego vi ljudi idite i poslu`ite Gospodu, jer to i{tete. I otjera ih od sebe Faraon.

10:12 Tada re~e Gospod Mojsiju: pru`i ruku svoju na zemlju Misirsku, da do|u skakavci na zemlju Misirsku i pojedu sve bilje po zemlji, {to god osta iza grada.

10:13 I pru`i Mojsije {tap svoj na zemlju Misirsku, i Gospod navede ustoku na zemlju, te duva cijeli dan i cijelu no}; a kad svanu, donese ustoka skakavce.

10:14 I do|o}e skakavci na svu zemlju Misirsku, i popada}e po svijem krajevima Misirskim silni veoma, kakih prije nigda nije bilo niti }e kad biti onakih.

10:15 I pokri}e svu zemlju, da se zemlja ne vil}a}e, i pojedoe svu travu na zemlji i sav rod na drvetima, {to osta iza grada, i ne osta ni{ta zeleno od drveta i od bilja poljskoga u svoj zemlji Misirskoj.

10:16 Tada Faraon br`e dozva Mojsija i Arona, i re~e: zgrije{ih Gospodu Bogu va{emu i vama.

10:17 Ali mi jo{ sada samo oprostii grijeh moj, i molite se Gospodu Bogu svojem da ukloni od mene samo ovu smrt.

10:18 I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se Gospodu.

10:19 I okrenu Gospod vjetar od zapada vrlo jak, koji uze skakavce i baci ih u Crveno more, i ne osta nijedan skakavac u cijeloj zemlji Misirskoj.

10:20 Ali Gospod u~ini te otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinova Izrailjevijeh.

10:21 I re~e Gospod Mojsiju: pru`i ruku svoju k nebu, i bi}e tama po zemlji Misirskoj taka da }e je pipati.

10:22 I Mojsije pru`i ruku svoju k nebu, i posta gusta tama po svoj zemlji Misirskoj za tri dana.

10:23 Ne vi|ahu jedan drugoga, i niko se ne ma~e s mjesta gdje bje}e za tri dana; ali se kod svijeh sinova Izrailjevijeh vidjelo po stanovima njihovijem.

10:24 Tada Faraon dozva Mojsija, i re~e: idite, poslu`ite Gospodu; samo stoka va{a sitna i krupna neka ostane, a djeca va{a neka idu s vama.

10:25 A Mojsije re~e: treba da nam da{ i {to }emo prinijeti i sa`e}i na `rtvu Gospodu Bogu svojem;

10:26 Zato i stoka na{a nek ide s nama, da ne ostane ni papka, jer izme|u nje treba da uzmemo ~im }emo poslu`iti Gospodu Bogu svojem, a ne znamo kojim }emo poslu`iti Gospodu dokle ne do|emo onamo.

10:27 Ali Gospod u~ini te otvrdnu srce Faraonu, i ne htje ih pustiti.

10:28 I re~e mu Faraon: idi od mene, i ~uvaj se da mi vi}e ne do|e{ na o~i, jer ako mi do|e{ na o~i, poginu}e{.

10:29 A Mojsije re~e: pravo si kazao; ne}u ti vi}e do}i na o~i.

GLAVA 11

A Gospod re~e Mojsiju: jo{ }u jedno zlo pustiti na Faraona i na Misir, pa }e vas onda pustiti; pusti}e sasvijem, i jo{ }e vas tjerati.

11:2 A sada ka`i narodu neka svaki ~ovjek i{te u susjeda svojega i svaka `ena u susjede svoje nakita srebrnijeh i nakita zlatnijeh.

11:3 I Gospod u~ini te narod na|e ljubav u Misi-raca; i sam Mojsije bje{e vrlo velik ~ovjek u zemlji Misirskoj kod sluga Faraonovijeh i kod naroda.

11:4 I re~e Mojsije: ovako veli Gospod: oko po-no}i pro}i }u kroz Misir,

11:5 I pomrije}e svi prvenci u zemlji Misirskoj, od prvenca Faraonova, koji {a{e sjedjeti na prije-stolu njegovu, do prvenca slu{kinje za `rvnjem, i od stoke {to je god prvenac.

11:6 I bi}e vika velika po svoj zemlji Misirskoj, kakve jo{ nije bilo niti }e je kad biti.

11:7 A kod sinova Izrailjevijeh nigdje ne}e ni pas jezikom svojim ma}i ni me|u ljudima ni me|u stokom, da znate da je Gospod u~inio razliku izme-|u Izrailjaca i Misiraca.

11:8 I do}i }e sve te sluge tvoje k meni, i poklo-ni}e mi se govore}i: idi, i ti i sav narod koji je pri-stao za tobom. I onda }u iza}i. I otide Mojsije od Faraona s velikim gnjevom.

11:9 A Gospod re~e Mojsiju: ne}e vas poslu{ati Faraon, da bih umno`io ~udesu svoja u zemlji Mi-sirskoj.

11:10 I Mojsije i Aron u~ini{e sva ova ~udesu pred Faraonom, a Gospod u~ini te otvrdnu srce Fa-raonu, i ne pusti sinova Izrailjevijeh iz zemlje svo-je.

GLAVA 12

I re~e Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji Misir-skoj govore}i:

12:2 Ovaj mjesec da vam je po~etak mjesecima, da vam je prvi mjesec u godini.

12:3 Ka`ite svemu zboru Izrailjevu i recite: de-setoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje ili jare, po porodicama, po jedno na dom;

12:4 Ako li je dom mali za jagnje ili jare, neka uzme k sebi susjeda, koji mu je najbli`i, s onoliko du{a koliko treba da mogu pojesti jagnje ili jare.

12:5 A jagnje ili jare da vam bude zdravo, mu{-ko, od godine; izme|u ovaca ili izme|u koza uzmi-te.

12:6 I ~uvajte ga do ~etrnaestoga dana ovoga mjeseca, a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga za-kolje uve~e.

12:7 I neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag na ku}ama u kojima }e ga jesti.

12:8 I neka jedu meso iste no}i, na vatri pe~eno, s hljebom prijesnijem i sa zeljem gorkim neka je-du.

12:9 Nemojte jesti sirovo ni u vodi kuhano, ne-go na vatri pe~eno, s glavom i s nogama i s dro-bom.

12:10 I ni{ta nemojte ostaviti do jutra; ako li bi {to ostalo do jutra, spalite na vatri.

12:11 A ovako jedite: opasani, obu}a da vam je na nogu i {tap u ruci, i jedite hitno, jer je prolazak Gospodnji.

12:12 Jer }u pro}i po zemlji Misirskoj tu no}, i pobi}u sve prvence u zemlji Misirskoj od ~ovjeka do `ivin~eta, i sudi}u svijem bogovima Misirskim, ja Gospod.

12:13 A krv ona bi}e vam znak na ku}ama, u kojima }ete biti; i kad vidim krv, pro}i }u vas, te ne}e biti me|u vama pomora, kad stanem ubijati po zemlji Misirskoj.

12:14 I taj }e vam dan biti za spomen, i prazno-va}ete ga Gospodu od koljena do koljena; praznuj-te ga zakonom vje~nijem.

12:15 Sedam dana jedite hljebove prijesne, i pr-voga dana uklonite kvasac iz ku}a svojih; jer ko bi god jeo {to s kvascem od prvoga dana do sedmoga, istrijebi}e se ona du{a iz Izrailja.

12:16 Prvi dan bi}e sveti sabor; tako i sedmi dan ima}ete sveti sabor; nikakav posao da se ne radi u te dane, osim {to treba za jelo svakoj du{i, to }ete samo gotoviti.

12:17 I dr`ite dan prijesnijeh hljebova, jer u taj dan izvedoh vojske va{e iz zemlje Misirske; dr`ite taj dan od koljena do koljena zakonom vje~nijem.

12:18 Prvoga mjeseca ~etrnaesti dan uve~e po~nite jesti prijesne hljebove pa do dvadeset prvoga dana istoga mjeseca uve~e.

12:19 Za sedam dana da se ne na|e kvasca u ku}ama va{im; jer ko bi god jeo {to s kvascem, istrijebi}e se ona du{a iz zбора Izrailjeva, bio do{ljak ili ro|en u zemlji.

12:20 Ni{ta s kvascem nemojte jesti, nego jedite hljeb prijesan po svijem stanovima svojim.

12:21 I sazva Mojsije sve starje{ine Izrailjske, i re~e im: izberite i uzmite sebi jagnje ili jare po porodicama svojim, i zakoljite pashu.

12:22 I uzmite kitu isopa i zamo~ite je u krv, koja }e biti u zdjeli, i pokropite gornji prag i oba do vratka krvlju, koja }e biti u zdjeli, i nijedan od vas da ne izlazi na vrata ku}na do jutra.

12:23 Jer }e za}i Gospod da bude Misir, pa kad vidi krv na gornjem pragu i na oba do vratka, pro}i }e Gospod mimo ona vrata, i ne}e dati krvniku da u|e u ku}e va{e da ubija.

12:24 I dr`ite ovo kao zakon tebi i sinovima tvojim dovijeka.

12:25 I kad do|ete u zemlju koju }e vam dati Gospod, kao {to je kazao, dr`ite ovu slu`bu.

12:26 I kad vam reku sinovi va{i: kakva vam je to slu`ba?

12:27 Recite: ovo je `rtva za prolazak Gospodnji, kad pro|e ku}e sinova Izrailjevih u Misiru ubijaju}i Misirce, a domove na{e sa~uva. Tada narod savi glavu i pokloni se.

12:28 I otido{e i u~ini{e sinovi Izrailjevi, kako zapovjedi Gospod preko Mojsija i Arona, tako u~ini{e.

12:29 A oko pono}i pobi Gospod sve prvence u zemlji Misirskoj od prvenca Faraonova koji {a{e sjedjeti na prijestolu njegovu do prvenca su`nja u tamnici, i {to god bje{e prvenac od stoke.

12:30 Tada usta Faraon one no}i, on i sve sluge njegove i svi Misirci, i bi vika velika u Misiru, jer ne bje{e ku}e u kojoj ne bi mrtvaca.

12:31 I dozva Mojsija i Arona po no}i i re~e: ustajte, idite iz naroda mojega i vi i sinovi Izrailjevi, i otidite, poslu`ite Gospodu, kao {to govoriste.

12:32 Uzmite i ovce svoje i goveda svoja, kao {to govoriste, i idite, pa i mene blagoslovite.

12:33 I Misirci navaljivahu na narod da br`e idu iz zemlje, jer govorahu: izgibosmo svi.

12:34 I narod uze tijesto svoje jo{ neuskislo, umotav{i ga u haljine svoje, na ramena svoja.

12:35 I u~ini{e sinovi Izrailjevi po zapovijesti Mojsijevoj, i zaiska{e u Misiraca nakita srebrnijeh i nakita zlatnijeh i haljina.

12:36 I Gospod u~ini, te narod na|e ljubav u Misiraca, te im dado{e; tako oplijeni{e Misirce.

12:37 I otido{e sinovi Izrailjevi iz Ramese u Sohot, oko {est stotina tisu}a pje{aka, samijeh ljudi osim djece.

12:38 I drugih ljudi mnogo otide s njima, i stoke sitne i krupne vrlo mnogo.

12:39 I od tijesta koje izneso{e iz Misira ispeko{e poga~e prijesne, jer ne bje{e uskislo kad ih potjera{e Misirci, te ne moga{e oklijevati, niti spremi{e sebi bra{njenice.

12:40 A bavi{e se sinovi Izrailjevi u Misiru ~etiri stotine i trideset godina.

12:41 I kad se navr{i ~etiri stotine i trideset godina, u isti dan iza|o{e sve vojske Gospodnje iz zemlje Misirske.

12:42 Ta se no} svetkuje Gospodu, u koju ih izvede iz Misira; to je no} Gospodnja, koju treba da svetkuju sinovi Izrailjevi od koljena na koljeno.

12:43 I re~e Gospod Mojsiju i Aronu: ovo neka bude zakon za pashu: nijedan tu|in da je ne jede;

12:44 A svaki sluga va{ kupljen za novce, kad ga obre`ete, onda neka je jede.

12:45 Do{ljak ili najamnik da je ne jede.

12:46 U istoj ku}i da se jede, da ne iznesete mesa od nje iz ku}e, i kosti da joj ne prelomite.

12:47 Sav zbor Izrailjev neka ~ini tako.

12:48 Ako bi kod tebe sjedio tu|in i htio bi svetkovati pashu Gospodnju, neka mu se obre`e sve mu{kinje, pa onda neka pristupi da je svetkuje, i neka bude kao ro|en u zemlji; a niko neobrezan da je ne jede.

12:49 Zakon jedan da je i ro|enome u zemlji i do{ljaku koji sjedi me|u vama.

12:50 I u~ini{e svi sinovi Izrailjevi kako zapovjedi Gospod Mojsiju i Aronu, tako u~ini{e.

12:51 I taj dan izvede Gospod sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske u ~etama njihovijem.

GLAVA 13

I re~e Gospod Mojsiju govore}i:

13:2 Posveti mi svakoga prvenca, {to god otvora matericu u sinova Izrailjevijeh, i od ljudi i od stoke; jer je moje.

13:3 I Mojsije re~e narodu: pamtite ovaj dan, u koji izidoste iz Misira, iz doma ropskoga, jer vas rukom krjepkom izvede Gospod odande; neka se dakle ne jede ni{ta s kvascem.

13:4 Danas izlazite, mjeseca Aviva;

13:5 Pa kad te Gospod uvede u zemlju Hananejsku i Hetejsku i Amorejsku i Jevusejsku, za koju se zakleo ocima tvojim da }e ti je dati, zemlju u kojoj te~e mlijeko i med, tada da slu`i{ slu`bu ovu ovoga mjeseca;

13:6 Sedam dana jedi hljebove prijesne, a sedmi dan neka je praznik Gospodnji.

13:7 Hljebovi prijesni da se jedu sedam dana, i da se ne vidi u tebe ni{ta s kvascem, niti da se vidi u tebe kvasac u cijelom kraju tvom.

13:8 I kaza}e{ sinu svojem u taj dan govore}i: ovo je za ono {to mi je u~inio Gospod kad sam izlazio iz Misira.

13:9 I neka ti bude kao znak na ruci tvojoj i kao spomen pred o~ima tvojima, da ti zakon Gospodnji bude u ustima; jer te je rukom krjepkom izveo Gospod iz Misira.

13:10 Zato vr{i zakon ovaj na vrijeme, od godine do godine.

13:11 I kad te uvede Gospod u zemlju Hananejsku, kao {to se zakleo tebi i tvojim ocima, i da ti je,

13:12 Odvaja}e{ Gospodu {to god otvora matericu, i od stoke tvoje {to god otvora matericu, {to je mu{ko, da bude Gospodu.

13:13 A svako magare prven~e otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat. Ali svakoga prvenca ~ovje~ijega izme|u sinova svojih otkupi.

13:14 A kad te zapita sin tvoj u napredak govore}i: {ta je to? reci mu: rukom krjepkom izvede nas Gospod iz Misira, iz doma ropskoga.

13:15 Jer kad otvrdnu Faraon, te nas ne htje pustiti, pobi Gospod sve prvence u zemlji Misirskoj od prvenca ~ovje~ijega do prvenca od stoke; zato prinosim Gospodu sve mu{ko {to otvora matericu, a svakoga prvenca sinova svojih otkupljujem.

13:16 I to neka ti je kao znak na ruci i kao ponik me|u o~ima tvojima, da nas je rukom krjepkom izveo Gospod iz Misira.

13:17 A kad Faraon pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji Filistejskoj, ako i bje}e kra}i, jer Bog re~e: da se ne pokaje narod kad vidi rat, i ne vrati se u Misir.

13:18 Nego Bog zavede narod putem preko pustinje na Crvenom Moru. A vojni~kim redom izido}e sinovi Izrailjevi iz zemlje Misirske.

13:19 I Mojsije uze kosti Josifove sa sobom; jer bje}e zakleo sinove Izrailjeve rekav{i: zaista }e vas pohoditi Bog, a tada iznesite kosti moje odavde sa sobom.

13:20 Tako oti}av{i iz Sohota stado}e u oko u Etamu, nakraj pustinje.

13:21 A Gospod i|a{e pred njima danju u stupu od oblaka vode}i ih putem, a no}u u stupu od ognja svijetle}i im, da bi putovali danju i no}u.

13:22 I ne uklanja}e ispred naroda stupa od oblaka danju ni stupa od ognja no}u.

GLAVA 14

I re~e Gospod Mojsiju govore}i:

14:2 Ka`i sinovima Izrailjevijem neka saviju i stanu u oko pred Pi-Airot izme|u Migdola i mora prema Vel-Sefonu; prema njemu neka stanu u oko pokraj mora.

14:3 Jer }e Faraon re}i za sinove Izrailjeve: za}li su u zemlju, zatvorila ih je pustinja.

14:4 I u~ini}u da otvrdne srce Faraonu, te }e po}i u potjeru za vama, i ja }u se proslaviti na njemu i na svoj vojsci njegovoj, i Misirci }e poznati da sam ja Gospod. I u~ini}e tako.

14:5 A kad bi javljeno caru Misirskom da je pobjegao narod, promijeni se srce Faraonovo i sluga njegovijeh prema narodu, te reko{e: {ta u~inismo, te pustismo Izrailja da nam ne slu`i?

14:6 I upre`e u kola svoja, i uze narod svoj sa sobom.

14:7 I uze {est stotina kola izabranih i {to jo{ bje{e kola Misirskih, i nad svjema vojvode.

14:8 I Gospod u~ini, te otvrdnu srce Faraonu caru Misirskom, i po|e u potjeru za sinovima Izrailjevijem, kad sinovi Izrailjevi otido{e pod rukom visokom.

14:9 I tjerav{i ih Misirci stigo{e ih, sva kola Faraonova, konjici njegovi i vojska njegova, kad bjehu u okolu na moru kod Pi-Airota prema Vel-Sefonu.

14:10 I kad se pribli`i Faraon, podigo{e sinovi Izrailjevi o~i svoje a to Misirci idu za njima, i upla{i{e se vrlo, i povika{e sinovi Izrailjevi ka Gospodu.

14:11 I reko{e Mojsiju: zar ne bje{e grobova u Misiru, nego nas dovede da izginemo u pustinji? [ta u~ini, te nas izvede iz Misira.

14:12 Nijesmo li ti govorili u Misiru i rekli: pro|i nas se, neka slu`imo Misircima? jer bi nam bolje bilo slu`iti Misircima nego izginuti u pustinji.

14:13 A Mojsije re~e narodu: ne bojte se, stanite pa gledajte kako }e vas Gospod izbaviti danas; jer Misirce koje ste vidjeli danas, ne}ete ih nigda vi{e vidjeti do vijeka.

14:14 Gospod }e se biti za vas, a vi }ete mu~ati.

14:15 A Gospod re~e Mojsiju: {to vi~e{k meni? ka`i sinovima Izrailjevijem neka idu.

14:16 A ti digni {tap svoj i pru`i ruku svoju na more, i rascijepi ga, pa neka idu sinovi Izrailjevi posred mora suhim.

14:17 I gle, ja }u u~initi da otvrdne srce Misircima, te }e po{i za njima; i proslavi}u se na Faraonu i na svoj vojsci njegovoj, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem.

14:18 I Misirci }e poznati da sam ja Gospod, kad se proslavim na Faraonu, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem.

14:19 I podi`e se an|eo Gospodnji, koji i|a{e pred vojskom Izrailjskom, i otide im za le|a; i podi`e se stup od oblaka ispred njih, i stade im za le|a.

14:20 i do{av me|u vojsku Misirsku i vojsku Izrailjsku bje{e onijem oblak mra~an a ovijem svijetlja{e po no}i, te ne pristupi{e jedni drugima cijeluno}.

14:21 I pru`i Mojsije ruku svoju na more, a Gospod uzbi more vjetrom isto~nijem, koji jako duva{e cijeluno}, i osu{i more, i voda se rastupi.

14:22 I po|o{e sinovi Izrailjevi posred mora suhim, i voda im staja{e kao zid s desne strane i s lijeve strane.

14:23 I Misirci tjeraju{i ih po|o{e za njima posred mora, svi konji Faraonovi, kola i konjici njegovi.

14:24 A u stra`u jutrenju pogleda Gospod na vojsku Misirsku iz stupa od ognja i oblaka, i smete vojsku Misirsku.

14:25 I pozbaca to~kove kolima njihovijem, te ih jedva vucijahu. Tada reko{e Misirci: bje`imo od Izrailja, jer se Gospod bje za njih s Misircima.

14:26 A Gospod re~e Mojsiju: pru`i ruku svoju na more, neka se vrati voda na Misirce, na kola njihova i na konjike njihove.

14:27 I Mojsije pru`i ruku svoju na more, i do|e opet more na silu svoju pred zoru, a Misirci nago{e bje`ati prema moru; i Gospod baci Misirce usred mora.

14:28 A vrativ{i se voda potopi kola i konjike sa svom vojskom Faraonovom, {to ih god bje{e po{lo za njima u more, i ne osta od njih nijedan.

14:29 I sinovi Izrailjevi i|ahu posred mora suhim; i staja{e im voda kao zid s desne strane i s lijeve strane.

14:30 I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan iz ruku Misirskih; i vidje Izrailj mrtve Misirce na brijegu morskom.

14:31 I vidje Izrailj silu veliku, koju pokaza Gospod na Misircima, i narod se poboja Gospoda, i vjerova Gospodu i Mojsiju sluzi njegovu.

GLAVA 15

Tada zapjeva Mojsije i sinovi Izrailjevi ovu pjesmu Gospodu, i reko{e ovako: Pjeva}u Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vr`e u more.

15:2 Sila je moja i pjesma moja Gospod, koji me izbavi; on je Bog moj, i slavi}u ga; Boga oca mojega, i uzvi{iva}u ga.

15:3 Gospod je velik ratnik; ime mu je Gospod.

15:4 Kola Faraonova i vojsku njegovu vr`e u more; izbrane vojvode njegove utopi{e se u crvenom moru.

15:5 Bezdani ih pokri{e; pado{e u dubinu kao kamen.

15:6 Desnica tvoja, Gospode, proslavi se u sili; desnica tvoja, Gospode, satr neprijatelja.

15:7 I mno{tvom veli-anstva svojega oborio si one koji usta{e na te; pustio si gnjev svoj, i pro`drije ih kao slamu.

15:8 Od daha nozdara tvojih sabra se voda; stade u gomilu voda koja te~e; stinu{e se vali usred mora.

15:9 Neprijatelj re~e: tjera}u, stignu}u, dijeli}u plijen; nasiti}e ih se du{a moja, izvu}i }u ma~ svoj, istrijebi}e ih ruka moja.

15:10 Ti dunu vjetrom svojim, i more ih pokri, i utonu{e kao olovo u dubokoj vodi.

15:11 Ko je kao ti me|u silnima Gospode? ko je kao ti slavan u svetosti, stra{an u hvali, i da ~ini ~udesa?

15:12 Ti pru`i desnicu svoju, i pro`drije ih zemlja.

15:13 Vodi{ milo}u svojom narod, koji si iskupio, vodi{ krjepo}u svojom u stan svetosti svoje.

15:14 ^u}e narodi, i zadrhta}e; muka }e spopasti one koji `ive u zemlji Filistejskoj.

15:15 Tada }e se prepasti starje{ine Edomske, junake Moavske spopa}e drhat, upla{i}e se svi koji `ive u Hananskoj.

15:16 Spopa}e ih strah i trepet; od veli~ine ruke tvoje zamuknu}e kao kamen, dokle ne pro|e narod

tvoj, Gospode, dokle ne pro|e narod, koji si zadio bio.

15:17 Odve{e} ih i posadi}e ih na gori na{ljedstva svojega, na mjestu koje si sebi za stan spremio, Gospode, u svetinji, Gospode, koju su tvoje ruke utvrdile.

15:18 Gospod }e carovati dovijeka.

15:19 Jer u|o{e konji Faraonovi s kolima njegovijem i s konjicima njegovijem u more, i Gospod povrati na njih vodu morsku; a sinovi Izrailjevi prije|o{e suhim posred mora.

15:20 I Marija proro~ica sestra Aronova uze bubanj u ruku svoju; a za njom izido{e sve `ene s bubnjima i sviralama.

15:21 I otpijeva{e im Marija: pjevajte Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vr`e u more.

15:22 Potom krenu Mojsije sinove Izrailjeve od Mora Crvenoga, i po|o{e u pustinju Sur; i tri dana i{av{i po pustinji ne na|o{e vode.

15:23 Odande do|o{e u Meru, ali ne mogo{e piti vode u Meri, jer bje{e gorka; otuda se prozva mjesto Mera.

15:24 Tada stade narod vikati na Mojsija govore{i: {ta }emo piti?

15:25 I Mojsije zavapi ka Gospodu, a Gospod mu pokaza drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka. Ondje mu dade uredbu i zakon, i ondje ga oku{a.

15:26 I re~e: ako dobro uzaslu{a{ glas Gospoda Boga svojega, i u{~ini{ {to je pravo u o~ima njegovijem, i ako prigne{ uho k zapovijestima njegovijem i u{~uva{ sve uredbе njegove, nijedne bolesti koju sam pustio na Misir ne}u pustiti na tebe; jer sam ja Gospod, ljekar tvoj.

15:27 I do|o{e u Elim, gdje bija{e dvanaest izvora i sedamdeset palama; i ondje stado{e u oko kod vode.

GLAVA 16

Od Elima se podigo{e, i sav zbor sinova Izrailjevijeh do|e u pustinju Sin, koja je izme|u

Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca pošto iziđe iz zemlje Misirske.

16:2 I stade vikati sav zbor sinova Izrailjevijeh na Mojsija i na Arona u pustinji,

16:3 I rekoše im sinovi Izrailjevi: kamo da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji Misirskoj, kad sje|asmo kod lonaca s mesom i je|asmo hljeba izobila! jer nas izvedoste u ovu pustinju da pomorate sav ovaj zbor gla|u.

16:4 A Gospod re~e Mojsiju: evo u~ini}u da vam da`di iz neba hljeb, a narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba na dan, da ga oku{am ho}e li hoditi po mome zakonu ili ne}e.

16:5 A {estoga dana neka zgotove {to donesu, a neka bude dvojinom onoliko koliko nakupe svaki dan.

16:6 I re~e Mojsije i Aron svijem sinovima Izrailjevijem: dove~e }ete poznati da vas je Gospod izveo iz zemlje Misirske;

16:7 A sjutra }ete vidjeti slavu Gospodnju; jer je ~uo viku va{u na Gospoda. Jer {ta smo mi da vi~ete na nas?

16:8 I re~e Mojsije: dove~e }e vam dati Gospod mesa da jedete a ujutru hljeba da se nasitite; jer je ~uo Gospod viku va{u, kojom vi~ete na nj. Jer {to smo mi? Nije na nas va{a vika nego na Gospoda.

16:9 I re~e Mojsije Aronu: ka`i svemu zboru sinova Izrailjevih: pristupite pred Gospoda, jer je ~uo viku va{u.

16:10 I kad re~e Aron svemu zboru sinova Izrailjevih, pogledaše u pustinju, i gle, slava Gospodnja pokazala se u oblaku.

16:11 I Gospod re~e Mojsiju govore}i:

16:12 ^uo sam viku sinova Izrailjevih. Ka`i im i reci: dove~e }ete jesti mesa, a sjutra }ete se nasititi hljeba, i pozna}ete da sam ja Gospod Bog va{.

16:13 I uve~e doletješe prepelice i prekriliše oko, a ujutru pade rosa oko okola;

16:14 A kad se di`e rosa, a to po pustinji ne{to sitno okruglo, sitno kao slana po zemlji.

16:15 I kad vidješe sinovi Izrailjevi, govorahu jedan drugomu: {ta je ovo? Jer ne znadijahu {ta

bješe. A Mojsije im re~e: to je hljeb {to vam daje Gospod da jedete.

16:16 To je za {to zapovjedi Gospod: kupite ga svaki dan koliko kome treba za jelo, po gomor na glavu, po broju du{a va{i}h, svaki neka uzme za one koji su mu u {atoru.

16:17 I u~iniše tako sinovi Izrailjevi; i nakupiše koji više koji manje.

16:18 Pa mjeriše na gomor, i ne do|e više onom koji nakupi mnogo, niti manje onom koji nakupi malo, nego svaki nakupi koliko mu je trebalo da jede.

16:19 I re~e im Mojsije: niko da ne ostavlja od toga za sjutra.

16:20 Ali ne poslu{aše Mojsija, nego neki ostaviše od toga za sjutra, te se ucrva i usmrdje. I rasrdi se Mojsije na njih.

16:21 Tako ga kupljahu svako jutro, svaki koliko mu trebaše za jelo; a kad sunce ogrijevaše, tada se rastapaše.

16:22 A u {esti dan nakupiše hljeba dvojinom, po dva gomora na svakoga; i do|oše sve starje{ine od zбора, i javiše Mojsiju.

16:23 A on im re~e: ovo kaza Gospod: sjutra je subota, odmor svet Gospodu; {to }ete pe}i, pecite, i {to }ete kuhati, kuhajte danas; a {to prete~e, ostavite i ~uvajte za sjutra.

16:24 I ostaviše za sjutra, kao {to zapovjedi Mojsije, i ne usmrdje se niti bješe crva u njemu.

16:25 I re~e Mojsije: jedite to danas, jer je danas subota Gospodnja, danas ne}ete na}i u polju.

16:26 [est }ete dana kupiti, a sedmi je dan subota, tada ga ne}e biti.

16:27 I u sedmi dan iziđe neki od naroda da kupe, ali ne na|oše.

16:28 A Gospod re~e Mojsiju: dokle }ete se protiviti zapovjestima mojim i zakonima mojim?

16:29 Vidite, Gospod vam je dao subotu, zato vam daje {estoga dana hljeba na dva dana. Stojte svaki na svom mjestu, i neka ne odlazi niko sa svojega mjesta u sedmi dan.

16:30 I po~inu narod u sedmi dan.

16:31 I dom Izrailjev prozva taj hljeb mana; a bija{e kao sjeme korijandrovo, bijela, i na jeziku kao medeni kola-i.

16:32 I re~e Mojsije: ovo je zapovjedio Gospod: napuni gomor toga, neka se ~uva od koljena do koljena va{ega, da vide hljeb, kojim sam vas hranio u pustinji kad vas izvedoh iz zemlje Misirske.

16:33 I re~e Mojsije Aronu: uzmi kr~ag i naspri pun gomor mane, i metni pred Gospoda da se ~uva od koljena do koljena va{ega.

16:34 I ostavi ga Aron pred svjedo~anstvom da se ~uva, kao {to zapovjedi Gospod Mojsiju.

16:35 A sinovi Izrailjevi jedo{e manu ~etrdeset godina dok ne do|o{e u zemlju u kojoj }e `ivjeti; jedo{e manu dok ne do|o{e na me|u zemlje Hanaanske.

16:36 A gomor je desetina efe.

GLAVA 17

I podi`e se iz pustinje Sina sav zbor sinova Izrailjevih putem svojim po zapovjesti Gospodnjoj, i stado{e u oko u Rafidinu; a ondje ne bje{e vode da narod pije.

17:2 I narod se sva|a{e s Mojsijem govore}i: daj nam vode da pijemo. A on im re~e: {to se sva|ate sa mnom? {to ku{ate Gospoda?

17:3 Ali narod bje{e ondje `edan vode, te vika{e narod na Mojsija, i govora{e: za{to si nas izveo iz Misira da nas i sinove na{e i stoku na{u pomori{`e|u?

17:4 A Mojsije zavapi ka Gospodu govore}i: {ta }u ~initi s ovijem narodom? Jo{ malo pa }e me zasuti kamenjem.

17:5 A Gospod re~e Mojsiju: pro|i pred narod, i uzmi sa sobom starje{ine Izrailjske, i {tap svoj kojim si udario vodu uzmi u ruku svoju, i idi.

17:6 A ja }u stajati pred tobom ondje na stijeni na Horivu; a ti udari u stijenu, i pote}i }e iz nje voda da pije narod. I u~ini Mojsije tako pred starje{i-nama Izrailjskim.

17:7 A mjesto ono prozva Masa i Meriva zato {to se sva|a{e sinovi Izrailjevi i {to ku{a{e Gospoda govore}i: je li Gospod me|u nama ili nije?

17:8 Ali do|e Amalik da se bije s Izrailjem u Rafidinu.

17:9 A Mojsije re~e Isusu: izberi nam ljude, te iza|i i bij se s Amalikom; a ja }u sjutra stati na vrh brda sa {tapom Bo`jim u ruci.

17:10 I u~ini Isus kako mu re~e Mojsije, i pobi se s Amalikom; a Mojsije i Aron i Or iza|o{e na vrh brda.

17:11 I dokle Mojsije dr`a{e u vis ruke svoje, nadbijahu Izrailjci, a kako bi spustio ruke, odmah nadbijahu Amali~ani.

17:12 Ali ruke Mojsiju ote`a{e, zato uze{e kamen i podmetnu{e poda nj, te sjede; a Aron i Or dr`ahu mu ruke jedan s jedne strane a drugi s druge, i ne klonu{e mu ruke do zahoda sun~anoga.

17:13 I razbi Isus Amalika i narod njegov o{trijem ma~em.

17:14 Potom re~e Gospod Mojsiju: zapi{i to za spomen u knjigu, i ka`i Isusu neka pamti da }u sa svijem istrijebiti spomen Amalikov ispod neba.

17:15 Tada na~ini Mojsije oltar, i nazva ga: Gospod zastava moja.

17:16 I re~e: {to se ruka bje{e podigla na prijesto Gospodnji, Gospod }e ratovati na Amalika od koljena do koljena.

GLAVA 18

A Jotor sve{tenik Madijanski, tast Mojsijev, ~u sve {to u~ini Gospod Mojsiju i Izrailju narodu svojemu, kako izvede Gospod Izrailja iz Misira;

18:2 I uze Jotor tast Mojsijev Seforu `enu Mojsijevu, koju bje{e poslao natrag,

18:3 I dva sina njezina, od kojih jednom bje{e ime Girsam, jer re~e: tu|in sam u zemlji tu|oj,

18:4 A drugom bje{e ime Eliezer, jer, re~e, Bog oca mojega bi mi u pomo}i i ote me od ma~a Faronova.

18:5 I po|e Jotor tast Mojsijev sa sinovima njegovijem i sa `enom njegovom k Mojsiju u pustinju, gdje bje{e u okolu pod gorom Bo`ijom.

18:6 I poru~i Mojsiju: ja tast tvoj Jotor idem k tebi i `ena tvoja i oba sina njezina s njom.

18:7 I Mojsije izide na susret tastu svojemu i pokloni mu se i cjeliva ga; i upita{e se za zdravlje, pa u|o{e pod {ator njegov.

18:8 I pripovjedi Mojsije tastu svojemu sve {to u~ini Gospod Faraonu i Misircima radi Izrailja, i sve nevolje, koje ih nalazi{e putem, i kako ih izbavi Gospod.

18:9 I radova{e se Jotor svemu dobru {to u~ini Gospod Izrailju izbaviv{i ga iz ruke Misirske;

18:10 I re~e Jotor: blagosloven da je Gospod, koji vas izbavi iz ruke Misirske, i iz ruke Faraonove, koji izbavi narod iz ropstva Misirskoga.

18:11 Sad vidim da je Gospod ve}i od svih bogova, jer ~im se pono{ahu onijem ih samijem ndvisi.

18:12 I uze Jotor tast Mojsijev i prinese Bogu `rtvu paljenicu i prinos; i do|e Aron i sve starje{i ne Izrailjske, i jedo{e s tastom Mojsijevijem pred Bogom.

18:13 A sutradan sjede Mojsije da sudi narodu; i staja{e narod pred Mojsijem od jutra do ve~era.

18:14 A tast Mojsijev gledaju}i sve {ta radi s narodom, re~e: {ta to radi{ s narodom? za{to sjedi{ sam, a vas narod stoji pred tobom od jutra do ve~era?

18:15 A Mojsije re~e tastu svojemu: jer dolazi narod k meni da pita Boga.

18:16 Kad imaju {to me|u sobom, dolaze k meni, te im sudim i kazujem naredbe Bo`je i zakone njegove.

18:17 A tast Mojsijev re~e mu: nije dobro {to radi{.

18:18 Umori}e{ se i ti i narod koji je s tobom; jer je to te{ko za tebe, ne}e{ mo}i sam vr{iti.

18:19 Nego poslu{aj mene; ja }u te svjetovati, i Bog }e biti s tobom; ti budi pred Bogom za narod, i stvari njihove javljaj Bogu;

18:20 I u~i ih naredbama i zakonima njegovijem, i pokazuj im put kojim }e i}i i {ta }e raditi.

18:21 A iz svega naroda izberi ljude po{tene, koji se boje Boga, ljude pravedne, koji mrze na mito, pa ih postavi nad njima za poglavare, tisu}nike, stotnike, pedesetnike i desetnike;

18:22 Oni neka sude narodu u svako doba; pa svaku stvar veliku neka javljaju tebi, a svaku stvar malu neka raspravljaju sami; tako }e ti biti lak{e, kad i oni stanu nositi teret s tobom.

18:23 Ako to u~ini{, i Bog ti zapovjedi, mo`e{ se odr`ati, i sav }e narod do}i mirno na svoje mjesto.

18:24 I Mojsije poslu{a tasta svojega, i u~ini sve {to re~e.

18:25 I izabra Mojsije iz svega Izrailja ljude po{tene, i postavi ih za poglavare nad narodom, tisu}nike, stotnike, pedesetnike i desetnike.

18:26 Koji su|ahu narodu u svako doba, a stvari te{ke javljahu Mojsiju, a male stvari raspravljahu sami.

18:27 Poslije otpusti Mojsije tasta svojega, koji se vrati u svoju zemlju.

GLAVA 19

Prvoga dana tre}ega mjeseca, po{to iza|o{e sinovi Izrailjevi iz Misira, toga dana do|o{e u pustinju Sinajsku.

19:2 Krenuv{i se iz Rafidina do|o{e u pustinju Sinajsku, i stado{e u oko u pustinji, a oko na~ini{e Izrailjci ondje pod gorom.

19:3 I Mojsije iza|e na goru k Bogu; i povika mu Gospod s gore govore}i: ovako ka`i domu Jakovljevu, i reci sinovima Izrailjevim:

19:4 Vidjeli ste {ta sam u~inio Misircima i kako sam vas kao na krilima orlovijem nosio i doveo vas k sebi.

19:5 A sada ako dobro uzaslu{ate glas moj i u~uvate zavjet moj, bi}ete moje blago mimo sve narode, premda je moja sva zemlja.

19:6 I bi}ete mi carstvo sve{teni~ko i narod svet. To su rije~i koje }e{ kazati sinovima Izrailjevim.

19:7 A Mojsije do|e i sazva starje{ine narodne; i kaza im sve ove rije~i koje mu Gospod zapovjedi.

19:8 A sav narod odgovori slo`no i re~e: {to je god kazao Gospod ~ini}emo. I Mojsije javi Gospodu rije~i narodne.

19:9 A Gospod re~e Mojsiju: evo, ja }u do}i k tebi u gustom oblaku, da narod ~uje kad ti stanem govoriti i da ti vjeruje do vijeka. Jer Mojsije bje{e javio Gospodu rije~i narodne.

19:10 I re~e Gospod Mojsiju: idi k narodu, i osve{taj ih danas i sutra, i neka operu haljine svoje;

19:11 I neka budu gotovi za tre}i dan, jer }e u tre}i dan si}i Gospod na goru Sinajsku pred svijem narodom.

19:12 A postavi}e{ narodu me|u unaokolo, i re}i }e{: ~uvajte se da ne stupite na goru i da se ne dotaknete kraja njezina; {to se god dotakne gore, poginu}e;

19:13 Toga da se niko ne dotakne rukom, nego kamenjem da se zaspe ili da se ustrijeli, bilo `ivin~e ili ~ovjek, da ne ostane u `ivotu. Kad rog zatru- bi ote`u}i onda neka po|u na goru.

19:14 I Mojsije si|e s gore k narodu; i osve{ta narod, i oprae haljine svoje.

19:15 I re~e narodu: budite gotovi za tre}i dan, i ne lije`ite sa `enama.

19:16 A tre}i dan kad bi ujutru, gromovi zagr- mje{e i munje zasijeva{e, i posta gust oblak na go- ri, i zatru- bi truba veoma jako, da zadrhta sav narod koji bija{e u okolu.

19:17 Tada Mojsije izvede narod iz okola pred Boga, i stado{e ispod gore.

19:18 A gora se Sinajska sva dimlja{e, jer si|e na nju Gospod u ognju; i dim se iz nje podiza{e kao dim iz pe}i, i sva se gora tresija{e veoma.

19:19 I truba sve ja~e trublja{e, i Mojsije govo- ra{e a Bog mu odgovara{e glasom.

19:20 I Gospod si{av{i na goru Sinajsku, na vrh gore, pozva Mojsija na vrh gore; i iza|e Mojsije.

19:21 A Gospod re~e Mojsiju: si|i, opomeni na- rod da ne prestupe me|e da vide Gospoda, da ne bi izginuli od mene.

19:22 I sami sve{tenici, koji pristupaju ka Go- spodu, neka se osve{taju, da ih ne bi pobio Go- spod.

19:23 A Mojsije re~e Gospodu: ne}e mo}i narod iza}i na goru Sinajsku, jer si nas ti opomenuo reka- v{i: na~ini me|u gori i osve{taj je.

19:24 A Gospod mu re~e: idi, si|i, pa onda do|i ti i Aron s tobom; a sve{tenici i narod neka ne pre- stupe me|e da se popnu ka Gospodu, da ih ne bi pobio.

19:25 I si|e Mojsije k narodu i kaza im.

GLAVA 20

Tada re~e Bog sve ove rije~i govore}i:

20:2 Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga.

20:3 Nemoj imati drugih bogova uza me.

20:4 Ne gradi sebi lika rezana niti kakve slike od onoga {to je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodi ispod zemlje.

20:5 Nemoj im se klanjati niti im slu`iti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grijeha ota~ke na sinovima do tre}ega i do ~etvrto- ga koljena, onijeh koji mrze na mene;

20:6 A ~inim milost na tisu}ama onijeh koji me ljube i ~uvaju zapovijesti moje.

20:7 Ne uzimaj uzalud imena Gospoda Boga svojega; jer ne}e pred Gospodom biti prav ko uzme ime njegovu uzalud.

20:8 Sje}aj se dana od odmora da ga svetkuje{.

20:9 [est dana radi, i svr{uj sve poslove svoje.

20:10 A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; tada nemoj raditi nijednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni k}i tvoja, ni sluga tvoj, ni slu{kinja tvo- ja, ni `ivin~e tvoje, ni stranac koji je me|u vratima tvojim.

20:11 Jer je za {est dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i {to je god u njima; a u sedmi dan po~inu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.

20:12 Po{tuj oca svojega i mater svoju, da ti se produlje dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj.

20:13 Ne ubij.

20:14 Ne ~ini preljube.

20:15 Ne kradi.

20:16 Ne svjedo~i la`no na bli`njega svojega.

20:17 Ne po`eli ku}e bli`njega svojega, ne po`eli `ene bli`njega svojega, ni sluge njegova, ni slu{kinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti i{ta {to je bli`njega tvojega.

20:18 I sav narod vidje grom i munju i trubu gdje trubi i goru gdje se dimi; i narod vidjev{i to uzma~e se i stade izdaleka,

20:19 I reko{e Mojsiju: govori nam ti, i slu{a}emo; a neka nam ne govori Bog, da ne pomremo.

20:20 A Mojsije re~e narodu: ne bojte se, jer Bog do|e da vas isku{a i da vam pred o~ima bude strah njegov da ne biste grije{ili.

20:21 I narod staja{e izdaleka, a Mojsije pristupi k mraku u kojem bje{e Bog.

20:22 I Gospod re~e Mojsiju: ovako ka`i sinovima Izrailjevim: vidjeli ste gdje vam s neba govori.

20:23 Ne gradite uza me bogova srebrnijeh, ni bogova zlatnijeh ne gradite sebi.

20:24 Oltar od zemlje na~ini mi, na kojem }e{ mi prinositi `rtve svoje paljenice i `rtve svoje zahvalne, sitnu i krupnu stoku svoju. Na kojem god mjestu zapovjedim da se spominje ime moje, do{i }u k tebi i blagoslovi}u te.

20:25 Ako li mi na~ini{ oltar od kamena, nemoj na~initi od tesanoga kamena; jer ako povu~e{ po njemu gvo`em, oskvrni}e{ ga.

20:26 Nemoj uz basamake i{i k oltaru mojemu, da se ne bi otkrila golotinja tvoja kod njega.

GLAVA 21

A ovo su zakoni koje }e{ im postaviti:

21:2 Ako kupi{ roba Jevrejina, {est godina neka ti slu`i, a sedme nek otide slobodan bez otkupa.

21:3 Ako bude do{ao inokosan, neka i otide inokosan; ako li bude imao `enu, neka ide i `ena s njim.

21:4 Ako ga gospodar njegov o`eni, i `ena mu rodi sinove ili k}eri, `ena s djecom svojom neka bude gospodaru njegovu, a on neka otide sam.

21:5 Ako li rob re~e tvrdo: ljubim gospodara svojega, `enu svoju i djecu svoju, ne}u da idem da budem slobodan,

21:6 Onda neka ga dovede gospodar njegov pred sudije i postavi na vratima ili kod dovratka, i ondje neka mu gospodar probu{i uho {ilom, pa neka mu robuje dovijeka.

21:7 Ako ko proda k}er svoju da bude robinja, da ne odlazi kao robovi {to odlaze.

21:8 Ako ne bude po volji gospodaru svojemu, i on je ne uzme za `enu, neka je pusti na otkupe; ali da nema vlasti prodati je u tu| narod u~iniv{i joj nevjeru.

21:9 Ako li je zaru~i sinu svojemu, da joj u~ini po pravu koje imaju k}eri.

21:10 Ako li uzme drugu, da joj ne umali hrane ni odijela ni zajednice.

21:11 Ako joj ovo troje ne u~ini, onda nek otide bez otkupa.

21:12 Ko udari ~ovjeka, te umre da se pogubi.

21:13 Ako li ne bude htio, nego mu ga Bog dade u ruke, odredi}u ti mjesto kuda mo`e ute}i.

21:14 Ako bi ko navalice ustao na bli`njega svojega da ga ubije iz prijevare, odvuca ga i od oltara mojega da se pogubi.

21:15 Ko udari oca svojega ili mater svoju, da se pogubi.

21:16 Ko ukrade ~ovjeka i proda ili se na|e u njegovijem rukama, da se pogubi.

21:17 Ko opsuje oca svojega ili mater svoju, da se pogubi.

21:18 Kad se svade ljudi, pa jedan udari drugoga kamenom ili pesnicom, ali onaj ne umre nego padne u postelju,

21:19 Ako se pridigne i iza|e o {tapu, da ne bude kriv onaj koji je udario, samo dangubu da mu naknadi i svu vidarinu da plati.

21:20 Ko udari roba svojega ili robinju {tapom tako da mu umre pod rukom, da je kriv;

21:21 Ali ako pre`ivi dan ili dva, da nije kriv, jer je njegov novac.

21:22 Kad se svade ljudi, pa koji od njih udari trudnu `enu tako da iza|e iz nje dijete, ali se ne dogodi smrt, da plati globu koliko mu` `enin re~e, a da plati preko sudija;

21:23 Ako li se dogodi smrt, tada }e{ uzeti `ivot za `ivot,

21:24 Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu,

21:25 U`eg za u`eg, ranu za ranu, modricu za modricu.

21:26 Ako ko udari po oku roba svojega ili robinju svoju, te mu pokvari oko, da ga otpusti slobodna za oko njegovo.

21:27 I ako izbije zub robu svojemu ili robinji svojoj, da ga pusti slobodna za zub njegov.

21:28 Ako vo ubode ~ovjeka ili `enu, te umre, da se vo zaspe kamenjem i da se ne jede meso od njega, a gospodar od vola da nije kriv.

21:29 Ali ako je vo prije bio boda~ i gospodar njegov znao za to pa ga nije ~uvao, te ubije ~ovjeka ili `enu, vo da se zaspe kamenjem, i gospodar njegov da se pogubi.

21:30 Ako mu se odredi da se otkupi, neka da otkup za `ivot svoj, koliko mu se odredi.

21:31 Ako ubode sina ili k}er, da mu bude po istom zakonu.

21:32 Ako li roba ubode vo ili robinju, da da gospodaru njihovu trideset sikala srebra i vo da se zaspe kamenjem.

21:33 Ako ko otkrije jamu ili iskopa jamu a ne pokrije, pa upadne vo ili magarac,

21:34 Da naknadi gospodar od jame i plati novcem gospodaru njihovu, a {to je uginulo da je njegovo.

21:35 Ako vo jednoga ubode vola drugome, te pogine, onda da prodadu vola `ivoga i novce da podijele, tako i ubijenoga vola da podijele.

21:36 Ako li se znalo da je vo prije bio boda~ pa ga nije ~uvao gospodar njegov, da da vola za vola, a ubijeni neka bude njemu.

GLAVA 22

Ko ukrade vola ili ovcu ili kozu, i zakolje ili proda, da vrati pet volova za jednoga vola, a ~etiri ovce ili koze za jednu ovcu ili kozu.

22:2 Ako se lupe` uhvati gdje potkopava, te bude ranjen tako da umre, da ne bude kriv za krv onaj koji ga bude ubio;

22:3 Ali ako se bude sunce rodilo, da je kriv za krv. A lupe` sve da naknadi; ako li ne bi imao, onda da se on proda za svoju kra|u.

22:4 Ako se na|e {to je pokrao u njegovoj ruci `ivo, bio vo ili magarac ili ovca ili koza, da vrati dvostruko.

22:5 Ko potre njivu ili vinograd pustiv{i stoku svoju da pase po tu|oj njivi, da naknadi najboljim sa svoje njive i najboljim iz svoga vinograda.

22:6 Ako iza|e vatra i nai|e na trnje, pa izgori stog ili `ito koje jo{ stoji ili njiva, da naknadi onaj koji je zapalio.

22:7 Ako ko da bli`njemu svojemu novce ili posu|e na ostavu, pa se ukrade iz ku}e njegove, ako se na|e lupe`, da plati dvojinom;

22:8 Ako li se ne na|e lupe`, onda gospodar od one ku}e da stane pred sudije da se zakune da nije posegao rukom svojom na stvar bli`njega svojega.

22:9 Za svaku stvar za koju bi bila raspra, ili za vola ili za magarca ili za ovcu ili za kozu, ili za haljinu, za svaku stvar izgublenu, kad ko ka`e da je njegova, pred sudije da do|e raspra obojice, pa ko ga osude sudije, onaj da vrati bli`njemu svojemu dvojinom.

22:10 Ako ko da bli`njemu svojemu da ~uva magarca ili vola ili ovcu ili kozu ili kako god `ivine, pa uquine ili ohrone, ili ga ko otjera a da niko ne vidi,

22:11 Zakletva Gospodnja neka bude izme|u njih, da nije posegao rukom svojom na stvar bli`-

njega svojega, i gospodar od stvari neka pristane, a onaj da ne plati.

22:12 Ako li mu bude ukradeno, neka plati gospodaru njegovu.

22:13 Ako li ga bude rastrgla zvjerka da donese od njega svjedod`bu, i da ne plati {to je rastrgnuto.

22:14 Ako ko uzme u bli`njega svojega `ivin~e na poslugu, pa ohrone ili uquine, a gospodar mu ne bude kod njega, da plati.

22:15 Ako li gospodar bude kod njega, da ne plati. Ako li bude najmljeno, da plati samo najam.

22:16 Ko bi prevario djevojku, koja nije zaru~ena, te bi spavao s njom, da joj da pr}iju i uzme je za `enu.

22:17 A ako mu je otac njezin ne bi htio dati, da da novaca koliko ide u pr}iju djevojci.

22:18 Vje{tici ne daj da `ivi.

22:19 Ko bi oble`ao `ivin~e, da se pogubi.

22:20 Ko `rtvu prinosi bogovima drugim osim jedinoga Gospoda, da se istrijebi kao prokletnik.

22:21 Do{ljaku nemoj ~initi krivo niti ga cvijeliti, jer ste bili do{ljaci u zemlji Misirskoj.

22:22 Nemojte cvijeliti udovice i sirote.

22:23 Ako li koju cvijeli{ u ~em god, i povi~e k meni, ~u}u viku njezinu,

22:24 I zapali}e se gnjev moj, i pobi}u vas ma~em, pa }e va{e `ene biti udovice i va{a djeca sirote.

22:25 Kad da{ u zajam novaca narodu mojemu, siromahu koji je kod tebe, nemoj mu biti kao kamatnik, ne udarajte na nj kamate.

22:26 Ako uzme{ u zalogu haljinu bli`njemu svojemu, vrati mu je prije nego sunce za|e;

22:27 Jer mu je to sve odijelo ~im zaklanja tijelo svoje; u ~em }e spavati? pa kad povi~e k meni, ja }u ga ~uti, jer sam milostiv.

22:28 Nemoj psovati sudija, i starje{ini naroda svojega ne govori ru`no.

22:29 Od ljetine svoje i od `itkih stvari svojih nemoj se zatezati da prinese{ prvine; prvenca izme | u sinova svojih meni da da{.

22:30 Tako ~ini s volom svojim i s ovcom i s kozom; sedam dana neka bude s majkom svojom, a osmoga dana da ga da{ meni.

22:31 Bi}ete mi sveti ljudi; mesa u polju rastrgnuta ne jedite, bacite ga psima.

GLAVA 23

Ne iznosi la`njih glasova; ne pristaj s bezbo`nikom da svjedo~i{ krivo.

23:2 Ne idi za mno`inom na zlo, i ne govori na sudu povode}i se za ve}im brojem da se izvrne pravda.

23:3 Siromahu u parnici njegovoj ne gledaj {to je siromah.

23:4 Ako nai|e{ na vola neprijatelja svojega ili na magarca njegova, gdje je zalutao, odvedi ga k njemu.

23:5 Ako vidi{ gdje je nenavidniku tvojemu pao magarac pod teretom svojim, nemoj da ga ostavi{, nego mu pomoz.

23:6 Nemoj izvrnuti pravde siromahu svojemu u parnici njegovoj.

23:7 Rije~i la`ne kloni se, i bezazlenoga i pravoga nemoj ubiti, jer ne}u opravdati bezbo`nika.

23:8 Ne uzimaj poklona, jer poklon za{ljepljuje okate i izvr}e rije~i pravima.

23:9 Do{ljake ne cvijeli, jer vi znate kaka je du{a do{ljaku, jer ste bili do{ljaci u zemlji Misirskoj.

23:10 [est godina zasijevaj zemlju svoju i sabiraj rod njezin;

23:11 A sedme godine ostavi je neka po~ine, da jedu siromasi naroda tvojega, a {to iza njih ostane neka jedu zvijeri poljske; tako radi i s vinogradom svojim i s maslinikom svojim.

23:12 [est dana radi poslove svoje, a u sedmi dan po~ini, da se odmori vo tvoj i magarac tvoj, i da odahne sin robinje tvoje i do{ljak.

23:13 Dr`ite se svega {to sam vam kazao. Ne pominjite imena bogova tu|ih, i da se ne ~uje iz usta va{ih.

23:14 Tri puta preko godine svetkuj mi:

23:15 Praznik prijesnijeh hljebova dr`i; sedam dana jedi hljebove prijesne, kao {to sam ti zapovjedio, na vrijeme, mjeseca Aviva, jer si tada iza{ao iz Misira; i niko da ne iza|e preda me prazan;

23:16 I praznik `etve prvina od truda tvogega {to posije{ u polju svojem; i praznik berbe na svr{etku svake godine, kad sabere{ trud svoj s njive.

23:17 Tri puta preko godine sve mu{kinje tvoje da izlazi pred Gospoda Boga.

23:18 Krvi od `rtve moje ne prinosi uz hljebove kisele, i pretilina praznika mojega da ne preno{i do jutra.

23:19 Prvine od prvoga roda zemlje svoje done-si u ku}u Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati jagnjeta u mlijeku majke njegove.

23:20 Evo, ja {aljem an|ela svojega pred tobom da te ~uva na putu, i da te odvede na mjesto koje sam ti pripravio.

23:21 ^uvaj ga se, i slu{aj ga, nemoj da ga rasr-di{, jer vam ne}e oprostiti grijeha, jer je moje ime u njemu.

23:22 Nego ako ga dobro uzaslu{a{ i ustvori{ sve {to ka`em, ja }u biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.

23:23 Jer }e an|eo moj i{i pred tobom i odve{e te u zemlju Amorejsku i Hetejsku i Ferezejsku i Hananejsku i Jevusejsku, i ja }u ih istri-jebiti.

23:24 Nemoj se klanjati bogovima njihovijem niti im slu`iti, ni ~initi {to oni ~ine, nego ih sasvi-jem obori i likove njihove sasvijem izlomi.

23:25 I slu`ite Gospodu Bogu svojemu, i on }e blagosloviti hljeb tvoj i vodu tvoju; i ukloni}u bo-lest izme|u vas.

23:26 Ne}e biti pometkinje ni nerotkinje u ze-mlji tvojoj; i broj dana tvojih napuni}u.

23:27 Pusti}u strah svoj pred tobom, i upla{i}u svaki narod na koji do|e{, i obrati}u k tebi ple{i svijeh neprijatelja tvojih.

23:28 Posla}u i str{ljene pred tobom, da tjeraju Jeveje, Hananeje i Heteje ispred tebe.

23:29 Ne}u ih otjerati ispred tebe za jednu godi-nu, da ne opusti zemlja i da se zvjerje poljsko ne namno`i na tebe.

23:30 Pomalo }u ih odgoniti ispred tebe dokle se ne namno`i{ i zauzme{ zemlju.

23:31 I postavi}u me|e tvoje od mora crvenoga do mora Filistejskoga i od pustinje do rijeke; jer }u vama u ruke dati one koji `ive u onoj zemlji da ih otjera{ ispred sebe.

23:32 Nemoj hvatati vjere s njima ni s bogovi-ma njihovijem.

23:33 Neka ne sjede u zemlji tvojoj, da te ne na-vrate da se ogrije{i{ o mene, jer bi slu`io bogovima njihovijem, i to bi ti bila zamka.

GLAVA 24

I re~e Mojsiju: iza|i gore ka Gospodu ti i Aron i Nadav i Avijud i sedamdeset starje{ina Izrailje-vih, i poklonite se izdaleka.

24:2 I Mojsije sam neka pristupi ka Gospodu, a oni neka ne pristupe; i narod neka ne ide na gore s njim.

24:3 I do|e Mojsije, i kaza narodu sve rije~i Go-spodnje i sve zakone. I odgovori narod jednijem glasom i reko{e: ~ini}emo sve {to je rekao Gospod.

24:4 I napisa Mojsije sve rije~i Gospodnje, i ustav{i rano na~ini oltar pod gorom i dvanaest stu-pova za dvanaest plemena Izrailjevih.

24:5 I posla mladi}e izme|u sinova Izrailjevih, koji prineso{e `rtve paljenice i prineso{e teoce na `rtve zahvalne Gospodu.

24:6 I uzev{i Mojsije polovinu krvi, metnu u zdjele, a polovinu krvi izli na oltar.

24:7 I uze knjigu zavjetnu i pro~ita narodu. A oni reko{e: {to je god rekao Gospod ~ini}emo i slu{a}emo.

24:8 A Mojsije uze krv, i pokropi njom narod, i re~e: evo krv zavjeta, koji u~ini Gospod s vama za sve rije~i ove.

24:9 Potom otide gore Mojsije i Aron, Nadav i Avijud, i sedamdeset starje{ina Izrailjevih.

24:10 I vidje{e Boga Izrailjeva, i pod nogama njegovijem kao djelo od kamena safira i kao nebo kad je vedro.

24:11 I ne pru`i ruke svoje na izabrane izme|u sinova Izrailjevih, nego vidje{e Boga, pa jedo{e i pi{e.

24:12 I re-e Gospod Mojsiju: popni se k meni na goru, i ostani ovdje, i da}u ti plo-e od kamena, zakon i zapovijesti, koje sam napisao, da ih u-i{.

24:13 Tada usta Mojsije s Isusom, koji ga slu`a-
{e, i iza|e Mojsije na goru Bo`iju.

24:14 A starje{inama re-e: sjedite tu dok se vratimo k vama; a eto Aron i Or s vama; ko bi imao {to, neka ide k njima.

24:15 I otide Mojsije na goru, a oblak pokri goru.

24:16 I bje{e slava Gospodnja na gori Sinajskoj, i oblak je pokriva{e {est dana; a u sedmi dan viknu Mojsija ispred oblaka.

24:17 I slava Gospodnja bje{e po vi|enju kao oganj koji sa`i`e na vrh gore pred sinovima Izrailjevim.

24:18 I Mojsije u|e usred oblaka, i pope se na goru; i osta Mojsije na gori ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i.

GLAVA 25

I Gospod re-e Mojsiju govore}i:

25:2 Reci sinovima Izrailjevim da mi skupe prilog: od svakoga koji drage volje da uzmete prilog meni.

25:3 A ovo je prilog {to }ete uzimati od njih, zlato i srebro i mjed,

25:4 I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostrijet,

25:5 I ko`e ovnujske crvene obojene, i ko`e javav~je, i drvo sitim,

25:6 Ulje za vidjelo, mirise za ulje pomazanja i za mirisavi kad,

25:7 Kamenje onihovo i kamenje za ukivanje na ople}ak i naprsnik.

25:8 I neka mi na-ine svetinju, da me|u njima nastavam;

25:9 Kao {to }u ti pokazati sliku od {atora i sliku od svijeh stvari njegovijeh, tako da na-inite.

25:10 Neka na-ine kov~eg od drveta sitima, u du`inu od dva lakta i po, a u {irinu od podrug lakta, i u visinu od podrug lakta.

25:11 I pokuj ga ~istim zlatom, iznutra i spolja pokuj ga; i ozgo mu na~ini zlatan vijenac unaokolo.

25:12 I salij mu ~etiri bio~uga od zlata, i metni mu ih na ~etiri ugla, da mu s jedne strane budu dva bio~uga i s druge strane dva bio~uga.

25:13 I na~ini poluge od drveta sitima, i okuj ih u zlato.

25:14 I provuci poluge kroz bio~uge s obje strane kov~egu, da se o njima nosi kov~eg;

25:15 U bio~uzima na kov~egu neka stoje poluge, da se ne vade iz njih.

25:16 Pa u kov~eg metni svjedo~anstvo, koje }u ti dati.

25:17 I na~ini zaklopac od ~istoga zlata, u du`inu od dva lakta i po, a u {irinu od podrug lakta.

25:18 I na~ini dva heruvima zlatna, jednostavne ih na~ini, na dva kraja zaklopcu.

25:19 I na~ini heruvima jednoga na jednom kraju a drugoga heruvima na drugom kraju; na zaklopcu na~inite dva heruvima na oba kraja.

25:20 I neka heruvimi ra{ire krila u vis da zaklanjaju krilima zaklopac, i neka budu licem okrenuti jedan drugom, prema zaklopcu neka su okrenuta lica heruvimima.

25:21 I metnu-e{ zaklopac ozgo na kov~eg, a u kov~eg }e{ metnuti svjedo~anstvo, koje }u ti dati.

25:22 I tu }u se sastajati s tobom i govori}u ti ozgo sa zaklopca izme|u dva heruvima, koji }e biti na kov~egu od svjedo~anstva, sve {to }u ti zapovjedati za sinove Izrailjeve.

25:23 Na~ini i sto od drveta sitima, u du`inu od dva lakta, a u {irinu od jednog lakta, a u visinu od podrug lakta.

25:24 I pokuj ga ~istijem zlatom, i na~ini mu vijenac zlatan unaokolo.

25:25 I na~ini mu oplatu unaokolo s podlanice, i na~ini zlatan vijenac oko oplata.

25:26 I na~ini mu ~etiri bio~uga od zlata, i metni mu te bio~uge na ~etiri ugla koji }e mu biti kod ~etiri noge.

25:27 Pod oplatom neka budu bio~uzi, da u njima stoje poluge da se nosi sto.

25:28 A poluge na~ini od drveta sitima, i okuj ih zlatom da se o njima nosi sto.

25:29 I na~ini mu zdjele i ~a{e i vijedra i kutli}e, kojima }e se preljevati, a na~ini}e{ ih od ~istoga zlata.

25:30 I meta}e{ na sto hljebove, da su postavljene svagda preda mnom.

25:31 I na~ini svijetnjak od ~istoga zlata, jednostavan neka bude svijetnjak; stup i grane i ~a{ice, jabuke, i cvjetovi neka budu u njega.

25:32 A {est grana neka mu izlazi sa strana, tri grane s jedne strane svijetnjaka a tri grane s druge strane svijetnjaka.

25:33 Tri ~a{ice kao badem neka budu na jednoj grani i jabuka i cvijet, i tri ~a{ice kao badem i jabuka i cvijet na drugoj grani; tako neka bude na {est grana {to izlaze iz svijetnjaka.

25:34 I na samom svijetnjaku neka budu ~etiri ~a{ice kao badem i jabuke i cvjetovi.

25:35 Jedna jabuka pod dvije grane {to izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane {to izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane {to izlaze iz njega; tako }e biti pod {est grana {to }e izlaziti iz svijetnjaka;

25:36 Jabuke i grane njihove iz njega neka izlaze; sve jednostavno od ~istoga zlata.

25:37 I na~ini}e{ mu sedam `i`aka, i pali}e{ ih da svijetle sa svake strane;

25:38 I useka~i i spremice za gar neka budu od ~istoga zlata.

25:39 Od talanta ~istoga zlata neka bude na~injen sa svijem tijekom spravama.

25:40 I gledaj, te na~ini sve ovo po slici koja ti je pokazana na gori.

GLAVA 26

A {ator }e{ na~initi od deset zavjesa od tankoga platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca; i po njima da budu vezeni heruvimi.

26:2 Jedan zavjes neka bude dvadeset i osam lakata dug i ~etiri lakta {irok; svi zavjesi da budu jedneme mjere.

26:3 Pet zavjesa neka se sastavljaju jedan s drugim, i pet drugih zavjesa neka se sastavljaju jedan s drugim.

26:4 I na~ini petlje od porfire po kraju jednoga zavjesa, gdje }e se krajevi sastavljati, i tako na~ini po kraju drugoga zavjesa, gdje }e se krajevi sastavljati.

26:5 Pedeset petalja na~ini na jednom zavjesu, a pedeset petalja na~ini na kraju drugoga zavjesa, gdje }e se sastavljati s drugim, a petlje da budu jedneme prema drugoj.

26:6 I na~ini pedeset kuka od zlata, da zapne{ zavjese jedan za drugi kukama, i tako }e biti {ator jedan.

26:7 I na~ini zavjese od kostrijeti za naslon nad {atorom; jedanaest takih zavjesa na~ini.

26:8 Zavjes jedan neka bude trideset lakata dug, a {irok ~etiri lakta; tih jedanaest zavjesa da su jedneme mjere.

26:9 I sastavi pet zavjesa zajedno, a {est ostalih zajedno, na dvoje }e{ previti {esti zavjes s prednje strane naslonu.

26:10 I na~ini pedeset petalja na stranem kraju prvoga zavjesa, gdje }e se sastavljati, a pedeset petalja na kraju drugoga zavjesa, gdje }e se sastavljati.

26:11 I na~ini kuka mjedenih pedeset, i zapni kuke na petlje, i sastavi naslon, da bude jedno.

26:12 A {to je vi{e u zavjesa na naslonu, polovina zavjesa {to pretje~e, neka visi na stranjoj strani {atoru.

26:13 I lakat s jedne strane a lakat s druge strane {to ima vi{e u du`inu u zavjesa na naslonu, neka visi {atoru sa strane i tamo i amo, da ga zaklanja.

26:14 I na~ini pokriva~ naslonu od ko`a ovnujskih crvenih obojenih, i svrh njega pokriva~ od ko`a jazav-jih.

26:15 I na~ini za {ator daske od drveta sitima, koje }e stajati pravo.

26:16 Deset lakata neka bude svaka daska duga a podrug lakta {iroka.

26:17 Dva ~epa neka budu na dasci, jedan prema drugome najednako; tako na~ini na svakoj dasci za {ator.

26:18 Tako na~ini daske za {ator, dvadeset dasaka na ju`noj strani.

26:19 A pod dvadeset dasaka na~ini ~etrdeset stopica od srebra: dvije stopice pod jednu dasku za dva ~epa njezina, i dvije stopice pod drugu dasku za dva ~epa njezina.

26:20 A na drugoj strani {atora prema sjeveru dvadeset dasaka.

26:21 Sa ~etrdeset stopica srebrnijeh, dvije stopice pod jednu dasku i dvije stopice pod drugu dasku.

26:22 A na zapadnoj strani {atora na~ini {est dasaka,

26:23 I dvije daske na dva ugla od {atora.

26:24 I one neka se sastavljaju ozdo i neka se sastavljaju ozgo bio~ugom; tako neka bude u obje koje }e biti na oba ugla.

26:25 Tako }e biti osam dasaka sa stopicama srebrnijem, sa {esnaest stopica, dvije stopice pod jednu dasku, a dvije stopice pod drugu dasku.

26:26 I na~ini prijevornice od drveta sitima, pet za daske na jednoj strani {atora,

26:27 I pet prijevornica za daske na drugoj strani {atora, i pet prijevornica za daske na zapadnoj strani {atora do oba ugla.

26:28 A srednja prijevornica da ide preko srijede dasaka od jednoga kraja do drugoga.

26:29 A daske okuj zlatom, i bio~uge im na~ini od zlata, da se kroz njih provuku prijevornice, a i prijevornice okuj zlatom.

26:30 Tako }e{ podignuti {ator po slici koja ti je pokazana na gori.

26:31 I na~ini zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, i po njemu neka budu vezeni heruvimi.

26:32 I objesi ga o ~etiri stupa od drveta sitima, okovana zlatom, sa kukama zlatnim, na ~etiri stopice srebrne.

26:33 I objesi zavjes o kuke, i unesi za zavjes kov~eg od svjedo~anstva, da vam zavjes rastavlja svetinju od svetinje nad svetinjama.

26:34 I metni zaklopac na kov~eg od svjedo~anstva u svetinji nad svetinjama.

26:35 I namjesti sto pred zavjes a svijetnjak prema stolu na ju`noj strani {atora, da sto stoji na sjevernoj strani.

26:36 I na vrata naslonu na~ini}e{ zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen;

26:37 I za taj zavjes na~ini}e{ pet stupova od drveta sitima, koje }e{ okovati zlatom, sa kukama zlatnijem, i sali}e{ za njih pet stopica od mjedi.

GLAVA 27

I na~ini oltar od drveta sitima, pet lakata u du`inu i pet lakata u {irinu, ~etvorouglast da bude oltar, tri lakta visok.

27:2 I na ~etiri ugla na~ini mu rogove, iz njega da izlaze rogovi, i okova}e{ ga u mjed.

27:3 I na~ini}e{ mu lonce za pepeo i lopatice i kotli}e i vilju{ke i ma{ice; sve mu posu|e na~ini od mjedi.

27:4 I na~ini mu re{etku od mjedi kao mre`u, i na~ini u re{etke ~etiri bio~uga od mjedi na ~etiri ugla njezina.

27:5 I metni je ispod oltara unaokolo, da bude re{etka do sredine oltara.

27:6 Na~ini i poluge oltaru, poluge od drveta sitima, i okuj ih u mjed.

27:7 I poluge da se provuku kroz bio~uge, da budu poluge s dvije strane oltaru, kad se nosi.

27:8 Na~ini}e{ ga od dasaka da bude iznutra {upalj; kao {to ti je pokazano na gori tako neka na~ine.

27:9 I na~ini}e{ trijem {atoru na ju`noj strani; zavjesi trijemu da budu od tankoga platna uzvedenoga, sto lakata u du`inu na jednoj strani.

27:10 I dvadeset stupova i pod njih dvadeset stopica od mjedi, a kuke na stupovima i pasovi njihovi od srebra.

27:11 Tako i sa zapadne strane da budu zavjesi sto lakata dugi, i dvadeset stupova i dvadeset stopica od mjedi, na stupovima kuke i njihovi pasovi od srebra.

27:12 A {irina }e trijemu imati sa zapadne strane zavjese od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica pod njih.

27:13 A na prednoj strani prema istoku bi}e trijem {irok pedeset lakata.

27:14 Od petnaest lakata neka budu zavjesi na jednoj strani, i za njih tri stupa i tri stopice pod njih;

27:15 Na drugoj strani zavjesi od petnaest lakata, i tri stupa za njih i tri stopice pod njih.

27:16 A nad vratima od trijema zavjes od dvadeset lakata od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen, i ~etiri stupa za nj, i pod njih ~etiri stopice.

27:17 Svi stupovi u trijemu unaokolo da budu opasani srebrom, i kuke da su im srebrne a stopice od mjedi.

27:18 U du`inu }e trijem imati sto lakata, u {irinu pedeset svuda, a u visinu pet lakata, da bude od tankoga platna uzvedenoga, a stopice od mjedi.

27:19 Sve posu |e u {atoru za svaku slu`bu, i sve kolje u njemu i sve kolje u trijemu da bude od mjedi.

27:20 I ti zapovjedi sinovima Izrailjevim da ti donesu ulja maslinova ~istoga cije |enoga za vidjelo, da bi `i{ci gorjeli svagda.

27:21 U {atoru od sastanka pred zavjesom, koji }e zaklanjati svjedo~anstvo, neka ih Aron i sinovi njegovi spremaju da gore od ve~era do jutra pred Gospodom. To neka je uredba vje~na koljenima njihovijem me |u sinovima Izrailjevim.

GLAVA 28

A ti uzmi k sebi Arona brata svojega sa sinovima njegovijem izme |u sinova Izrailjevih da mi budu sve{tenici, Aron i Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar, sinovi Aronovi.

28:2 I na~ini svete haljine Aronu bratu svojemu za ~ast i diku.

28:3 I ka`i svijem ljudima vje{tijem, koje sam napunio duha mudrosti, neka na~ine haljine Aronu, da se posveti da mi bude sve{tenik.

28:4 A ovo su haljine {to }e na~initi: naprsnik i ople}ak i pla{t, ko{ulja vezena, kapa i pojas. Te haljine svete neka naprave Aronu bratu tvojemu i sinovima njegovijem, da mi budu sve{tenici,

28:5 I neka uzmu zlata i porfire i skerleta i crvca i tankoga platna;

28:6 I neka na~ine ople}ak od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen.

28:7 Dvije poramenice neka budu na njemu, koje }e se sastavljati na dva kraja, da se dr`i zajedno.

28:8 A pojas na njemu neka bude naprave iste kao i on, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankoga platna uzvedenoga.

28:9 I uzmi dva kamena oniha, i na njima izre`i imena sinova Izrailjevih,

28:10 [est imena njihovijeh na jednom kamenu, a {est imena ostalih na drugom kamenu po redu kako se koji rodio.

28:11 Vje{tinom kamenarskom, kojom se re`u pe~ati, izreza}e{ na ta dva kamena imena sinova Izrailjevijeh, i opto~i ih zlatom unaokolo.

28:12 I metni ta dva kamena na poramenice ople}ku, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevijem, i Aron da nosi imena njihova pred Gospodom na oba ramena svoja za spomen.

28:13 I na~ini kop~e od zlata.

28:14 I dva lanca od ~istoga zlata na~ini jednaka pletena, i objesi lance pletene o kop~e.

28:15 I naprsnik sudski na~ini naprave vezene onake kao ople}ak, od zlata, od porfire, od skerle-

ta, od crvca i od tankoga platna uzvedenoga na~ini ga.

28:16 Neka bude ~etvorouglast i dvostruk, u du`inu s pedi i u {irinu s pedi.

28:17 I udari po njemu drago kamenje, u ~etiri reda neka bude kamenje. U prvom redu: sardoniks, topaz i smaragd;

28:18 A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamant;

28:19 A u tre}em redu; ligur i ahat i ametist;

28:20 A u ~etvrtom redu: hrisolit, onih i jaspid; neka budu ukovani u zlato u svom redu.

28:21 I tih kamenja s imenima sinova Izrailjevih bi}e dvanaest po imenima njihovijem, da budu rezani kao pe~at, svaki sa svojim imenom, za dvanaest plemena.

28:22 I na naprsnik metni lance jednake, pletene, od ~istoga zlata.

28:23 I dvije grivne zlatne na~ini na naprsnik, i metni dvije grivne na dva kraja naprsniku.

28:24 Pa provuci dva lanca zlatna kroz dvije grivne na krajevima naprsniku.

28:25 A druga dva kraja od dva lanca zapni za dvije kop~e, i metni na poramenice od ople}ka sprijed.

28:26 I na~ini druge dvije grivne zlatne, i metni ih na druga dva kraja naprsniku iznutra na strani koja je od ople}ka.

28:27 I na~ini jo{ dvije zlatne grivne, i metni ih na poramenice od ople}ka ozdo prema sastavcima njegovijem, vi{e pojasa na ople}ku.

28:28 Tako neka ve`u naprsnik grivne njegove za grivne na ople}ku vrvcom od porfire, da stoji nad pojasom od ople}ka, i da se ne odvaja naprsnik od ople}ka.

28:29 I neka nosi Aron imena sinova Izrailjevih na naprsniku sudskom na srcu svom kad ulazi u svetinju za spomen pred Gospodom vazda.

28:30 I metni na naprsnik sudski Urim i Tumim, da bude na srcu Aronu kad ulazi pred Gospoda, i Aron }e nositi sud sinova Izrailjevih na srcu svom pred Gospodom vazda.

28:31 I na~ini pla{t pod ople}kak sav od porfire.

28:32 I ozgo neka bude prorez u srijedi, i neka bude opto~en prorez svuda unaokolo trakom tkanijem, kao prorez u oklopa, da se ne razdre.

28:33 A po skutu mu na~ini {ipke od porfire i od skerleta i od crvca svuda unaokolo, i me|u njima zlatna zvonca svuda unaokolo:

28:34 Zvonce zlatno pa {ipak, zvonce zlatno pa {ipak po skutu od pla{ta svuda unaokolo.

28:35 I to }e biti na Aronu kad slu`i, da se ~uje glas kad ulazi u svetinju pred Gospoda i kad izlazi, da ne pogine.

28:36 I na~ini plo~u od ~istoga zlata, i na njoj izre`i kao na pe~atu: svetinja Gospodu.

28:37 I ve`i je vrvcom od porfire za kapu, sprijed na kapi da stoji.

28:38 I bi}e na ~elu Aronovu, da nosi Aron grijehe svetijeh prinosa koje prinesu sinovi Izrailjevi u svijem darovima svojih svetijeh prinosa; bi}e na ~elu njegovu vazda, da bi bili mili Gospodu.

28:39 I na~ini ko{ulju od tankoga platna izmetanoga, i na~ini kapu od tankoga platna, a pojas na~ini vezen.

28:40 I sinovima Aronovijem na~ini ko{ulje, i na~ini im pojase, i kapice im na~ini za ~ast i diku.

28:41 Pa to obuci Aronu bratu svojemu i sinovima njegovijem, i poma`i ih i napuni im ruke i posveti ih da mi budu sve{tenici.

28:42 I na~ini im ga}e lanene, da se pokrije golo tijelo; od bedara do dno stegna da budu.

28:43 I to neka je na Aronu i na sinovima njegovijem kad ulaze u {ator od sastanka ili kad pristupaju k oltaru da slu`e u svetinji, da ne bi nose}i grijehe poginuli. Ovo }e biti uredba vje~na njemu i sjemenu njegovu nakon njega.

GLAVA 29

U~ini}e{ im ovo kad ih stane{ osve{tavati da mi vr{e slu`bu sve{teni~ku: uzmi tele i dva ovna zdrava,

29:2 I hljebove prijesne i kola~e prijesne zamije{ene s uljem, i poga~e prijesne namazane uljem, od bra{na p{eni~noga umijesi ih.

29:3 I metni ih u jednu kotaricu, i prinesi ih u kotarici s teletom i s dva ovna.

29:4 I dovedi Arona i sinove njegove pred vrata {atora od sastanka, i umij ih vodom.

29:5 I uzev{i haljine obuci Aronu ko{ulju i pla{t ispod ople}ka i ople}ak i naprsnik, i opa{i ga poja-som od ople}ka.

29:6 I metni mu kapu na glavu i svetu plo~u na kapu.

29:7 I uzmi ulje za pomazanje, i izlij mu na glavu, i pomaza}e{ ga.

29:8 I sinove njegove dovedi i obuci im ko{ulje;

29:9 I opa{i ih pojasima, Arona i sinove njegove, i metni im kape na glave, da imaju sve{tenstvo uredbom vje~nom. Tako }e{ posvetiti ruke Aronu i sinovima njegovijem.

29:10 I dovedi tele pred {ator od sastanka, a Aron i sinovi njegovi neka metnu ruke teletu na glavu.

29:11 I zakolji tele pred Gospodom na vratima {atora od sastanka.

29:12 I uzev{i krvi od teleta poma`i rogove oltaru prstom svojim, a ostalu krv svu prolij na podno`je oltaru.

29:13 I uzmi sve salo po crijevima, i mre`icu na jetri, i oba bubrega i salo oko njih, i zapali na oltaru.

29:14 A meso od teleta i ko`u i balegu spali ognjem izvan okola; to je `rtva za grijeh.

29:15 Potom uzmi ovna jednoga, i na glavu ovnu neka metnu ruke svoje Aron i sinovi njegovi.

29:16 I zakolji ovna i uzmi krvi od njega i pokropi oltar unaokolo.

29:17 A ovna izudi, i operi drob i noge, i metni ih na udove njegove i na glavu.

29:18 I svega ovna zapali na oltaru; to je `rtva paljenica Gospodu, miris ugodan, `rtva ognjena Gospodu.

29:19 Pa uzmi i drugoga ovna, i neka mu metne Aron i sinovi njegovi ruke svoje na glavu.

29:20 I zakolji toga ovna, i uzmi krvi od njega i poma`i njom kraj od desnoga uha Aronu i kraj od desnoga uha sinovima njegovijem, i palac u desne

ruke njihove i palac u desne noge njihove, a ostalom krvlju pokropi oltar unaokolo.

29:21 I uzmi krvi koja bude na oltaru i ulja za pomazanje, i pokropi Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove, i bi}e svet on i haljine njegove i sinovi njegovi i haljine njihove.

29:22 Potom uzmi salo od ovna i rep i salo {to je po crijevima i mre`icu na jetri i oba bubrega i salo oko njih, i desno ple}e; jer je ovan posvetni;

29:23 I jedan hljeb i jedan kola~ s uljem i jednu poga~u iz kotarice u kojoj budu prijesni hljebovi pred Gospodom.

29:24 I to sve metni u ruke Aronu i u ruke sinovima njegovijem, i obr}i tamo i amo, da bude `rtva obrtana pred Gospodom.

29:25 Po tom uzmi im to iz ruku, i zapali na oltaru svrhu `rtve paljenice, da bude miris ugodan pred Gospodom; to je `rtva ognjena Gospodu.

29:26 I uzmi grudi od ovna posvetnoga, koji bude za Arona, i obrta}e{ ih tamo i amo, da bude `rtva obrtana pred Gospodom; i to }e biti tvoj dio.

29:27 Tako }e{ osvetiti grudi od `rtve obrtane i ple}e od `rtve podizane, {to je obrtano i {to je podizano od ovna posvetnoga za Arona i za sinove njegove.

29:28 I to }e biti Aronu i sinovima njegovijem uredbom vje~nom od sinova Izrailjevih, jer je `rtva podizana. Kad je `rtva podizana sinova Izrailjevih od njihovijeh `rtava zahvalnijeh, `rtva podizana bi}e Gospodu.

29:29 A svete haljine Aronove neka budu sinovima njegovijem nakon njega da se pomazuju u njima i da im se u njima posve}uju ruke.

29:30 Sedam dana neka ih obla~i koji na njegovo mjesto bude sve{tenik izme|u sinova njegovijeh, koji }e ulaziti u {ator od sastanka da slu`i u svetinji.

29:31 A ovna posvetnoga uzmi i skuhaj meso od njega na mjestu svetom.

29:32 I Aron i sinovi njegovi neka na vratima {atora od sastanka jedu meso od toga ovna i hljeb {to je u kotarici.

29:33 Neka ga jedu oni za koje je bilo o-i{enje da bi im se posvetile ruke da bi bili posve}eni; a drugi da ne jede, jer je stvar sveta.

29:34 Ako li bi ostalo {to mesa posvetnoga ili hljeba do jutra, onda {to ostane sa`e`i ognjem, a da se ne jede, jer je stvar sveta.

29:35 I tako u~ini Aronu i sinovima njegovijem po svemu {to ti zapovjedih; sedam dana sveti}e{ im ruke.

29:36 I svaki }e{ dan prinostiti na `rtvu tele za grijeh radi o-i{enja; i o-isti}e{ oltar ~ine}i o-i{e-nje na njemu, i pomaza}e{ ga da se osveti.

29:37 Sedam dana ~ini}e{ o-i{enje na oltaru i osveti}e{ ga, te }e oltar biti svetinja nad svetinjama; {to se god dotakne oltara, bi}e sveto.

29:38 I ovo }e{ prinostiti na oltaru: dva jagnjeta od godine svaki dan bez prekida.

29:39 Jedno jagnje prinosi jutrom a drugo prinosi ve~erom,

29:40 I jo{te desetinu efe p{eni~noga bra{na smije{ana s uljem cije|enim, kojega da bude ~etvrt ina, i naljev vina, ~etvrt ina na jedno jagnje.

29:41 A drugo jagnje prinesi uve~e; kao sa `rtvom jutrenjom i s naljevom njezinijem tako i s ovom ~ini da bude miris ugodan, `rtva ognjena Gospodu.

29:42 To neka bude `rtva paljenica svagda od koljena do koljena va{ega na vratima {atora od sastanka pred Gospodom, gdje }u se sastajati s vama da govorim s tobom.

29:43 I ondje }u se sastajati sa sinovima Izrailjevijem, da se osve}uje slavom mojom.

29:44 I osveti}u {ator od sastanka i oltar; i Arona i sinove njegove osveti}u da su mi sve{tenici.

29:45 I nastava}u me|u sinovima Izrailjevijem, i bi}u im Bog.

29:46 I pozna}e da sam ja Gospod Bog njihov, koji sam ih izveo iz zemlje Misirske da nastavam me|u njima, ja Gospod Bog njihov.

GLAVA 30

Jo{te na~ini oltar kadioni, od drveta sitima na~ini ga.

30:2 Du`ina neka mu bude lakat, i {irina lakat, ~etvorouglast da bude, i dva lakta visok; iz njega neka mu izlaze rogovi.

30:3 I pokuj ga ~istijem zlatom, ozgo sa strana unaokolo, i rogove njegove; i na~ini mu vijenac zlatan unaokolo.

30:4 I na~ini mu po dva bio~uga zlatna ispod vijenca na dva ugla njegova s obje strane, i kroz njih }e{ provu}i poluge da se mo`e nositi.

30:5 A poluge na~ini od drveta sitima, i okuj ih u zlato.

30:6 I metni ga pred zavjes koji visi pred kov~egom od svjedo~anstva prema zaklopcu koji je nad svjedo~anstvom, gdje }u se s tobom sastajati.

30:7 I neka kadi na njemu Aron kadom mirisnim; svako jutro neka kadi kad spremi `i{ke.

30:8 I kad zapali Aron `i{ke uve~e, neka kadi; neka bude kad svagda{nji pred Gospodom od koljena do koljena va{ega.

30:9 Ne prinosite na njemu kada tu|ega niti `rtve paljenice niti prinosa; ni naljeva ne ljevajte na njemu.

30:10 Samo o-i{enje neka ~ini nad rogovima njegovijem Aron jednom u godini; krvlju od `rtve za grijeh u dan o-i{enja jednom u godini ~ini}e o-i{enja na njemu od koljena do koljena va{ega; jer je to svetinja nad svetinjama Gospodu.

30:11 Jo{te re~e Gospod Mojsiju govore}i:

30:12 Kad stane{ brojati sinove Izrailjeve, izme|u onijeh koji idu u broj svaki neka dade otkup za `ivot svoj Gospodu, kad ih stane{ brojiti, da ne bi do{lo na njih kako zlo kad ih stane{ brojiti.

30:13 A neka da svaki koji ide u broj po sikla, po siklu svetom (a taj je sikal dvadeset nov~ija); po sikla bi}e prilog Gospodu.

30:14 Ko god ide u boj, od dvadeset godina i vi{e, neka da prilog Gospodu.

30:15 Bogati da ne da vi{e a siromah da ne da manje od po sikla, kad daju prilog Gospodu na o-i{enje du{a va{ih.

30:16 I uzev{i novce za o-i{enje od sinova Izrailjevijeh ostavi ih za potrebu u {atoru od sastanka, i bi}e sinovima Izrailjevijem spomen pred Gospodom za o-i{enje du{a va{ih.

30:17 Jo{ re~e Gospod Mojsiju govore}i:

30:18 Na~ini i umivaonicu od mjedi i podno` je joj od mjedi za umivanje; i metni je izme|u {atora od sastanka i oltara, i nalij u nju vode.

30:19 Da iz nje pere Aron i sinovi njegovi ruke svoje i noge svoje.

30:20 Kad idu u {ator od sastanka, neka se umivaju vodom, da ne izginu, ili kad pristupaju k oltaru da slu`e i da pale `rtvu ognjenu Gospodu.

30:21 Tada neka peru ruke svoje i noge svoje da ne izginu. To neka im bude uredba vje~na Aronu i sjemenu njegovu od koljena do koljena.

30:22 Jo{ re~e Gospod Mojsiju govore}i:

30:23 Uzmi mirisa najboljih: smirne naj~istije pet stotina sikala i cimeta mirisavoga pola toliko, dvjesta pedeset, i i|irota tako|e dvjesta pedeset,

30:24 I kasije pet stotina mjerom svetom, i ulja maslinova jedan in.

30:25 I od toga na~ini ulje za sveto pomazanje, ulje najbolje vje{tinom apotekarskom; to da bude ulje svetoga pomazanja.

30:26 I njim poma`i {ator od sastanka i kov~eg od svjedo~anstva,

30:27 I sto i sve sprave njegove, i svijetnjak i sprave njegove, i oltar kadioni,

30:28 I oltar na kojem se prinosi `rtva paljenica, i sve sprave njegove, i umivaonicu i podno` je njezino.

30:29 Tako }e{ ih osvetiti, te }e biti svetinja nad svetinjom, i {to ih se god dotakne bi}e sveto.

30:30 Poma`i i Arona i sinove njegove, i osveti}e{ ih da mi budu sve{tenici.

30:31 A sinovima Izrailjevijem ka`i i reci: ovo neka mi bude ulje svetoga pomazanja od koljena do koljena va{ega.

30:32 Tijelo ~ovje~ije neka se ne ma`e njim, niti pravite takoga ulja kako je ono; sveto je, neka vam bude sveto.

30:33 Ako li bi ko na~inio tako ulje ili namazao njim drugoga, istrijebi}e se iz naroda svojega.

30:34 I re~e Gospod Mojsiju: uzmi mirisa, stakte, oniha i halvana mirisavoga, i tamjana ~istoga, koliko jednoga toliko drugoga.

30:35 I od toga na~ini kad, sastavljen vje{tinom apotekarskom, ~ist i svet.

30:36 I istucav{i ga nasitno, meta}e{ ga pred svjedo~anstvom u {atoru od sastanka, gdje }u se sastajati s tobom; to neka vam bude svetinja nad svetinjama.

30:37 A takvoga kada kakav na~ini{ nemojte sebi praviti; to neka ti je svetinja za Gospoda.

30:38 Ako li bi ko na~inio taki da ga miri{e, istrijebi}e se iz naroda svojega.

GLAVA 31

I re~e Gospod Mojsiju govore}i:

31:2 Gle, pozvah po imenu Veseleila sina Urije sina Orova od plemena Judina.

31:3 I napunih ga duha svetoga, mudrosti i razuma i znanja i svake vje{tine,

31:4 Da vje{to izmi{lja kako se {to mo`e na~initi od zlata i od srebra i od mjedi,

31:5 Da umije rezati kamenje i ukivati, da umije tesati drvo, i svaki posao raditi.

31:6 I evo udru`ih s njim Elijava sina Ahisamahova od plemena Danova, i svakomu vje{tom ~ovjeku u srce dadoh vje{tinu da izrade sve {to sam ti zapovijedio.

31:7 [ator od sastanka, i kov~eg za svjedo~anstvo i zaklopac na nj, i sve sprave u {atoru,

31:8 I sto i sprave njegove, i svijetnjak ~isti sa svijem spravama njegovijem, i oltar kadioni,

31:9 I oltar za `rtvu paljenicu sa svijem spravama njegovijem, i umivaonicu i podno` je njezino,

31:10 I haljine slu`bene i svete haljine Aronu sve{teniku i haljine sinovima njegovijem, da vr{e slu`bu sve{teni~ku,

31:11 I ulje pomazanja, i kad mirisni za svetinju. Sve neka na~ine onako kako sam ti zapovjedio.

31:12 I re~e Gospod Mojsiju govore}i:

31:13 A ti ka`i sinovima Izrailjevijem i reci: ali subote moj ~uvajte, jer je znak izme|u mene i vas od koljena do koljena, da znate da sam ja Gospod koji vas posve}ujem.

31:14 ^uvajte dakle subotu, jer vam je sveta; ko bi je oskvrnio, da se pogubi; jer ko bi god radio kakav posao u nju, istrijebi}e se ona du{a iz naroda svojega.

31:15 [est dana neka se radi; a sedmi je dan subota, odmor, svet Gospodu; ko bi god radio posao u dan subotni, da se pogubi.

31:16 Zato }e ~uvati sinovi Izrailjevi subotu praznuju}i subotu od koljena do koljena zavjetom vje~nim.

31:17 To je znak izme|u mene i sinova Izrailjevih dovijeka; jer je za {est dana stvorio Gospod nebo i zemlju, a u sedmi dan po~inu i odmori se.

31:18 I izgovoriv{i ovo Mojsiju na gori Sinajskoj, dade mu dvije plo~e svjedo~anstva, plo~e kamene pisane prstom Bo`ijim.

GLAVA 32

A narod vidjev{i gdje Mojsije za dugo ne slazi s gore, skupi se narod pred Arona, i reko}e mu: hajde, na~ini nam bogove, koji }e i}i pred nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje Misirske ne znamo {ta bi.

32:2 A Aron im re~e: poskidajte zlatne oboce {to su u u{ima `ena va{ih, sinova va{ih i k}eri va{ih, i donesite mi.

32:3 I poskida sav narod zlatne oboce {to im bijahu u u{ima, i doneso}e Aronu.

32:4 A on uzev iz ruku njihovijeh, sali u kalup, i na~ini tele saliveno. I reko}e: ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedo}e iz zemlje Misirske.

32:5 A kad to vidje Aron, na~ini oltar pred njim; i povika Aron, i re~e: sjutra je praznik Gospodnji.

32:6 I sjutradan ustav{i rano prineso}e `rtve paljenice i `rtve zahvalne; i posjeda narod, te jedo}e i pi}e, a poslije usta}e da se igraju.

32:7 A Gospod re~e Mojsiju: idi, si|i, jer se pokvari tvoj narod, koji si izveo iz zemlje Misirske.

32:8 Brzo za|o}e s puta, koji sam im zapovjedio; na~ini}e sebi tele liveno, i pokloni}e mu se, i prineso}e mu `rtvu, i reko}e: ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedo}e iz zemlje Misirske.

32:9 Jo{ re~e Gospod Mojsiju: pogledah narod ovaj, i eto je narod tvrda vrata.

32:10 I sada pusti me, da se raspali gnjev moj na njih i da ih istrijebim; ali od tebe }u u~initi narod velik.

32:11 A Mojsije se zamoli Gospodu Bogu svomemu, i re~e: za{to se, Gospode, raspaljuje gnjev tvoj na narod tvoj, koji si izveo iz zemlje Misirske silom velikom i rukom krjepkom?

32:12 Za{to da govore Misirci i reku: na zlo ih izvede, da ih pobije po planinama i da ih istrijebi sa zemlje? Povrati se od gnjeva svojega, i po`ali narod svoj oda zla.

32:13 Opomeni se Avrama, Isaka i Izrailja, sluga svojih, kojima si se sobom zakleo i obrekao im: umno`i}u sjeme va}e kao zvijezde na nebu, i zemlju ovu, za koju govorih, svu }u dati sjemenu va{emu da je njihova dovijeka.

32:14 I ra`ali se Gospodu u~initi zlo narodu svomemu, koje re~e.

32:15 Tada se vrati Mojsije, i si|e s gore sa dvije plo~e svjedo~anstva u rukama svojim; i plo~e bjehu pisane s obje strane, otud i odovud pisane.

32:16 I bjehu plo~e djelo Bo`ije, i pismo bje}e pismo Bo`ije, urezano na plo~ama.

32:17 A Isus ~uv{i viku u narodu, kad vikahu, re~e Mojsiju; vika ubojna u okolu.

32:18 A on re~e: nije to vika kako vi~u koji su ja~i, niti je vika kako vi~u koji su slabiji, nego ~ujem viku onijeh koji pjevaju.

32:19 I kad do|e blizu okola, ugleda tele i igre, te se razgnjevi Mojsije, i baci iz ruku svojih plo~e, i razbi ih pod gorom.

32:20 Pa uze tele koje bijahu na~inili i spali ga ognjem, i satr ga u prah, i prosu ga po vodi, i zapoji sinove Izrailjeve.

32:21 I re~e Mojsije Aronu: {ta ti je u~inio ovaj narod, te ga uvali u toliki grijeh?

32:22 A Aron mu re~e: nemoj se gnjeviti, gospodaru; ti zna{ ovaj narod da je brz na zlo.

32:23 Jer reko{e mi: na~ini nam bogove, koji }e i}i pred nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje Misirske ne znamo {ta bi.

32:24 A ja im rekoh: ko ima zlata, neka ga skida sa sebe. I dado{e mi, a ja ga bacih u vatru, i iza|e to tele.

32:25 A Mojsije vide}i narod go, jer ga ogoli Aron na sramotu pred protivnicima njegovijem,

32:26 Stade Mojsije na vrata od okola, i re~e: k meni ko je Gospodnji. I skupi{e se pred njega svi sinovi Levijevi.

32:27 I re~e im: ovako ka`e Gospod Bog Izrailjev: pripa{ite svaki svoj ma~ uz bedro svoje, pa pro|ite tamo i amo po okolu od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svojega i prijatelja svojega i bli`njega svojega.

32:28 I u~ini{e sinovi Levijevi po zapovijesti Mojsijevoj, i pogibe naroda u onaj dan do tri tisu}e ljudi.

32:29 Jer Mojsije re~e: posvetite danas ruke svoje Gospodu, svak na sinu svom i na bratu svom, da bi vam dao danas blagoslov.

32:30 A sutradan re~e Mojsije narodu: vi ljuto sagrije{iste; zato sada idem gore ka Gospodu, eda bih ga umolio da vam oprostí grijeh.

32:31 I vrati se Mojsije ka Gospodu, i re~e: molim ti se; narod ovaj ljuto sagrije{i na~iniv{i sebi bogove od zlata.

32:32 Ali oprostí im grijeh: ako li ne}e{, izbri{i me iz knjige svoje, koju si napisao.

32:33 A Gospod re~e Mojsiju: ko mi je zgrije{io, onoga }u izbrisati iz knjige svoje.

32:34 A sada idi, vodi taj narod kuda sam ti kazao. Evo, moj }e an|eo i}i pred tobom, a kad ih pohodim, pohodi}u na njima grijeh njihov.

32:35 I Gospod bi narod zato {to na~ini{e tele, koje sali Aron.

GLAVA 33

I re~e Gospod Mojsiju: idi, digni se odatle ti i narod, koji si izveo iz zemlje Misirske, put zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku i Jakovu govore}i: sjemenu tvojemu da}u je.

33:2 I posla}u pred tobom an|ela, i izagna}u Hananeje, Amoreje i Heteje i Ferezeje i Jevuseje.

33:3 I odve{e vas u zemlju gdje te~e mlijeko i med; jer ne}u sam i}i s tobom zato {to si narod tvrdovrat, pa bih te mogao satrti putem.

33:4 A narod ~uv{i ovu zlu rije~ o`alosti se, i niko ne metnu na se svojega nakita.

33:5 Jer Gospod re~e Mojsiju: ka`i sinovima Izrailjevijem: vi ste narod tvrdovrat; do}i }u ~asom usred tebe, i istrijebi}u te; a sada skini nakit svoj sa sebe, i zna}u {ta }u ~initi s tobom.

33:6 I poskida{e sa sebe sinovi Izrailjevi nakite svoje kod gore Horiva.

33:7 A Mojsije uze {ator i razape ga sebi iza okola daleko, i nazva ga {ator od sastanka, i ko god tra`a{e Gospoda, dola`a{e k {atoru od sastanka iza okola.

33:8 I kad Mojsije i|a{e u {ator, sav narod ustaja{e, i svak staja{e na vratima svojega {atora, i gledahu za Mojsijem dok ne u|e u {ator.

33:9 A kad Mojsije ula`a{e u {ator, spu{ta{e se stup od oblaka i ustavlja{e se na vratima od {atora, i Gospod govora{e s Mojsijem.

33:10 I sav narod vide}i stup od oblaka gdje stoji na vratima od {atora, ustaja{e sav narod, i svak se klanja{e na vratima od svojega {atora.

33:11 I Gospod govora{e s Mojsijem licem k licu kao {to govori ~ovjek s prijateljem svojim. Potom se vra}a{e Mojsije u oko, a sluga njegov Isus sin Navin, momak, ne izla`a{e iz {atora.

33:12 I re~e Mojsije Gospodu: gledaj, ti mi ka`e{: vodi taj narod. A nijesi mi kazao koga }e{ po-

slati sa mnom, a rekao si: znam te po imenu i na{ao si milost preda mnom.

33:13 Ako sam dakle na{ao milost pred tobom, poka`i mi put svoj, da te poznam i na|em milost pred tobom; i vidi da je ovaj narod tvoj narod.

33:14 I re~e Gospod: moje }e lice i}i naprijed, i da}u ti odmor.

33:15 A Mojsije mu re~e: ako ne}e i}i naprijed lice tvoje, nemoj nas kretati odavde.

33:16 Jer po ~emu }e se poznati da smo na{li milost pred tobom, ja i narod tvoj? zar ne po tome {to ti ide{ s nama? tako }emo se razlikovati ja i narod tvoj od svakoga naroda na zemlji.

33:17 A Gospod re~e Mojsiju: u~ini}u i to {to si kazao, jer si na{ao milost preda mnom i znam te po imenu.

33:18 Opet re~e Mojsije: molim te, poka`i mi slavu svoju.

33:19 A Gospod mu re~e: u~ini}u da pro|e sve dobro moje ispred tebe, i povika}u po imenu: Gospod pred tobom. Smilova}u se kome se smilujem, i po`ali}u koga po`alim.

33:20 I re~e: ali ne}e{ mo}i vidjeti lica mojega, jer ne mo`e ~ovjek mene vidjeti i ostati `iv.

33:21 I re~e Gospod: evo mjesto kod mene, pa stani na stijenu.

33:22 I kad stane prolaziti slava moja, metnu}u te u rasjelinu kamenu, i zakloni}u te rukom svojom dok ne pro|em.

33:23 Potom }u dignuti ruku svoju, i vidje}e{ me s le|a, a lice se moje ne mo`e vidjeti.

GLAVA 34

I re~e Gospod Mojsiju: iste{i sebi dvije plo~e od kamena kao {to su bile prve, da napi{em na tujem plo~ama rije~i koje su bile na prvijem plo~ama, koje si razbio.

34:2 I budi gotov za sutra da rano iza|e{ na goru Sinajsku, i stane{ preda me na vrh gore.

34:3 Ali neka niko ne ide s tobom, i niko neka se ne poka`e na svoj gori, ni ovce ni goveda da ne pasu blizu gore.

34:4 I istesa Mojsije dvije plo~e od kamena kao {to su bile prve, i ustav{i rano iza|e na goru Sinajsku, kao {to mu zapovjedi Gospod, i uze u ruku svoju dvije plo~e kamene.

34:5 A Gospod si|e u oblaku, i stade ondje s njim, i povika po imenu: Gospod.

34:6 Jer prolaze}i Gospod ispred njega vika{e: Gospod, Gospod, Bog milostiv, `alostiv, spor na gnjev i obilan milosr|em i istinom.

34:7 Koji ~uva milost tisu}ama, pra{ta bezakonia i nepravde i grijeha, koji ne pravda krivoga, i pohodi grijeha ota~ke na sinovima i na unucima do tre}ega i ~etvrtoga koljena.

34:8 A Mojsije br`e savi glavu do zemlje i pokloni se,

34:9 I re~e: ako sam na{ao milost pred tobom, Gospode, neka ide Gospod posred nas, jer je narod tvrdovrat; i oprostí nam bezakonje na{e i grijeh na{, i uzmi nas za na{ljedstvo.

34:10 A on re~e: evo postavljam zavjet; pred cijelim narodom tvojim u~ini}u ~udesu, koja nijesu u~injena nigdje na zemlji ni u kom narodu, i vidje}ete djelo Gospodnje sav narod, me|u kojim si, jer }e biti stra{no {to }u ja u~initi s tobom.

34:11 Dr`i {to ti danas zapovjedam; evo, ja }u izagnati ispred tebe Amoreje i Hananeje i Heteje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje.

34:12 ^uvaj se da ne hvata{ vjere s onima koji `ive u zemlji u koju }e{ do}i, da ti ne budu zamka usred tebe.

34:13 Nego oltare njihove oborite, i likove njihove izlomite, i gajeve njihove isijecite.

34:14 Jer ne valja da se klanja{ drugomu bogu: jer se Gospod zove revnitelj, Bog je revnitelj.

34:15 Nemoj hvatati vjere s onima koji `ive u onoj zemlji, da ne bi ~ine}i preljubu za bogovima svojim i prinose}i `rtvu bogovima svojim pozvali te, i ti jeo `rtve njihove.

34:16 I da ne bi k}erima njihovijem `enio sinove svoje, i da ne bi k}eri njihove ~ine}i preljubu za bogovima svojim u~inile da sinovi tvoji ~ine preljubu za bogovima njihovijem.

34:17 Livenih bogova ne gradi sebi.

34:18 Praznik prijesnijeh hljebova dr`i; sedam dana jedi prijesne hljebove, kao {to sam ti zapovjedio, na vrijeme, mjeseca Aviva, jer si toga mjeseca iza{ao iz Misira.

34:19 Sve {to otvora matericu moje je, i svako mu{ko u stoci tvojoj {to otvora matericu, gove-e ili sitna stoka.

34:20 Ali magare koje otvori matericu otkupi jagnetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat; i svakoga prvenca izme|u sinova svojih otkupi; i da se niko ne poka`e prazan preda mnom.

34:21 [est dana radi, a u sedmi dan po~ini, i od oranja i od `etve po~ini.

34:22 Praznuj praznik sedmica, prvina `etve p{eni-ne, i praznik berbe na svr{etku godine.

34:23 Tri puta u godini da se svako mu{ko izme|u vas poka`e pred Gospodom Bogom Izrailjevim.

34:24 Jer }u izagnati narode ispred tebe, i me|e tvoje ra{iri}u, i niko ne}e po`eljeti zemlje tvoje, kad stane{ dolaziti da se poka`e pred Gospodom Bogom svojim tri puta u godini.

34:25 Nemoj prinostiti krvi od `rtve moje uz hljebove kisele, i da ne preno}i do jutra `rtva praznika pashe.

34:26 Prvine od prvoga roda zemlje svoje donesi u ku}u Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati jareta u mlijeku majke njegove.

34:27 I re-e Gospod Mojsiju: napi{i sebi te rije~i; jer po tijem rije~ima u-inih zavjet s tobom i s Izrailjem.

34:28 I Mojsije osta ondje kod Gospoda ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i, hljeba ne jedu}i ni vode piju}i; i napisa Gospod na plo-e rije-i zavjeta, deset rije-i.

34:29 I kad Mojsije sla`a{e s gore Sinajske, i dr`a{e u ruci dvije plo-e svjedostva slaze}i s gore, ne zna|a{e da mu ko`a na licu posta svijetla dokle govora{e s njim.

34:30 I vidje Aron i svi sinovi Izrailjevi Mojsija, a to mu se svijetli ko`a na licu, i ne smje{e pristupiti k njemu.

34:31 Ali ih zovnu Mojsije, i vrati{e se k njemu Aron i svi glavari u zboru, i govori s njima Mojsije.

34:32 Potom pristupi{e svi sinovi Izrailjevi, i zapovjedi im sve {to mu kaza Gospod na gori Sinajskoj.

34:33 A kad im Mojsije izgovori, zastrije lice svoje pokrivalom.

34:34 Ali kad Mojsije dola`a{e pred Gospoda da s njim govori, skida{e pokrivalo dokle ne bi iza{ao; a iza{av{i kaziva{e sinovima Izrailjevijem {to mu se zapovjeda{e.

34:35 Tada vi|ahu sinovi Izrailjevi lice Mojsijevo, gdje se svijetli ko`a na licu njegovu, te Mojsije opet zastira{e pokrivalom lice svoje dokle ne bi opet u{ao da govori s njim.

GLAVA 35

Potom sabra Mojsije sav zbor sinova Izrailjevih, i re-e im: ovo je zapovjedio Gospod da ~inite:

35:2 [est dana da se radi, a sedmi da vam je svet, subota po-ivanja Gospodnjega; ko bi radio u taj dan, da se pogubi.

35:3 Vatre ne lo`ite po stanovima svojim u dan subotni.

35:4 Jo{ re-e Mojsije svemu zboru sinova Izrailjevih govore}i: ovo je zapovjedio Gospod i rekao:

35:5 Skupite izme|u sebe prilog Gospodu; ko god ho}e drage volje, neka donese prilog Gospodu: zlato i srebro i mjed,

35:6 I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostrijet,

35:7 I ko`e ovnujske crvene obojene i ko`e jaza-v~ije i drvo sitim,

35:8 I ulje za vidjelo, i mirise za ulje pomazanja i za kad mirisni,

35:9 I kamenje onihovo, i kamenje za ukivanje po ople}ku i po naprsniku.

35:10 I koji su god vje{ti me|u vama neka do|u da rade {to je zapovjedio Gospod:

35:11 [ator, i naslon njegov, i pokriva~ njegov, i kuke njegove, i daske njegove, prijevornice njegove, stupove njegove i stopice njegove,

35:12 Kov~eg, i poluge njegove, i zaklopac, i zavjes,

35:13 Sto, i poluge njegove i sve sprave njegove, i hljeb za postavljanje,

35:14 I svijetnjak za vidjelo sa spravama njegovijem, i `i{ke njegove, i ulje za vidjelo,

35:15 I oltar kadioni, i poluge njegove, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zavjes na vrata od {atora,

35:16 Oltar za `rtvu paljenicu, i re{etku njegovu od mjedi, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podno`je njezino,

35:17 Zavjese za trijem, stupove njegove i stopice njegove, i zavjes na vrata od trijema,

35:18 Kolje za {ator, i kolje za trijem s u`ima njihovijem.

35:19 Haljine slu`bene za slu`bu u svetinji, i haljine svete Aronu sve{teniku, i haljine sinovima njegovijem za slu`bu sve{teni~ku.

35:20 Tada otide sav zbor sinova Izrailjevijeh od Mojsija;

35:21 I vrati{e se, svaki kojega podi`e srce njegovo i koga god duh pokrete dragovoljno, i doneso{e prilog Gospodu za gra|enje {atora od sastanka i za svu slu`bu u njemu i za haljine svete.

35:22 Dolazi{e ljudi i `ene, ko god bje{e dragovoljna srca, i donosi{e spona i oboce i prstenje i narukvice i svakojake nakite zlatne; i svaki donese prilog zlata Gospodu.

35:23 Ko god ima{e porfire, skerleta, crvca, tankoga platna, kostrijeti, ko`a ovnujskih crvenijeh obojenih i ko`a jazav~ijih, svaki dono{a{e.

35:24 I ko god prilaga{e srebro ili mjed, dono{a{e u prilog Gospodu; i u koga god bija{e drveta sitima, za svaku upotrebu u slu`bi dono{a{e.

35:25 I sve `ene vje{te predo{e svojim rukama, i donosi{e {to napredo{e za porfiru, skerlet, crvac i tanko platno.

35:26 I sve `ene koje podi`e srce njihovo i bija-hu vje{te, predo{e kostrijet.

35:27 A glavari donosi{e kamenje onihovo i kamenje za ukivanje po ople}ku i po naprsniku,

35:28 I mirise i ulje za vidjelo i ulje za pomazanje i za kad mirisni.

35:29 Svi ljudi i `ene, koje podi`e dragovoljno srce da donose {to treba za sve djelo koje Gospod zapovjedi preko Mojsija da se na~ini, doneso{e sinovi Izrailjevi dragovoljni prilog Gospodu.

35:30 Tada re~e Mojsije sinovima Izrailjevim: vidite, Gospod pozva po imenu Veseleila sina Urije sina Orova od plemena Judina,

35:31 I napuni ga duha Bo`ijega, mudrosti, razuma i znanja i vje{tine za svaki posao,

35:32 Da vje{to izmi{lja kako se {to radi od zlata i srebra i od mjedi,

35:33 Da umije rezati kamenje i ukivati, da umije tesati drvo i raditi svaki posao vrlo vje{to.

35:34 I dade mu u srce, njemu i Elijavu sinu Ahisamahovu od plemena Danova, da mogu u~iti druge.

35:35 Napuni ih vje{tine da rade svaki posao, da kuju, te{u, vezu, i tkaju porfiru, skerlet, crvac i tanko platno, i da rade svakojake poslove vje{to izmi{lja}i.

GLAVA 36

I stade raditi Veseleilo i Elijav i svi ljudi vje{ti, kojima bje{e Gospod dao mudrost i razum da umiju raditi svaki posao za slu`bu u svetinji, i sve {to je zapovjedio Gospod.

36:2 I pozva Mojsije Veseleila i Elijava i sve ljude vje{te, kojima Gospod dade mudrost u srce, koje god podi`e srce njihovo da do|u da rade taj posao.

36:3 I uze{e od Mojsija sve priloge, koje doneso{e sinovi Izrailjevi da se uradi djelo za slu`bu u svetinji. Ali jo{ dono{ahu k njemu dragovoljne priloge svako jutro.

36:4 Tada do|o{e svi vje{ti ljudi, koji ra|ahu djelo za svetinju, svaki od svojega posla, koji ra|ahu,

36:5 I reko{e Mojsiju govore}i: vi{e donosi narod nego {to treba da se uradi djelo, koje je Gospod zapovjedio da se uradi.

36:6 I zapovjedi Mojsije da se oglasi po okolu govore}i: ni ~ovjek ni `ena da ne donosi vi{e priloga za svetinju. I zabrani se narodu da ne donosi.

36:7 Jer bija{e svega dosta da se uradi sve djelo, i jo{ pretjeca{e.

36:8 I ljudi vje{ti izme|u onijeh, koji radi{e ovo djelo, na~ini{e {ator od deset zavjesa od tankoga platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca, s heruvimima, vje{to vezenim na~ini{e.

36:9 U du`inu bje{e jedan zavjes od dvadeset i osam lakata a u {irinu od ~etiri lakta; svi zavjesi bjehu jedne mjere.

36:10 I sastavi{e pet zavjesa jedan s drugim, i pet drugih zavjesa sastavi{e jedan s drugim.

36:11 I na~ini{e petlje od porfire po kraju prvoga zavjesa na onoj strani gdje }e se sastaviti s drugim; i tako na~ini{e na svakom zavjesu po kraju gdje }e se sastaviti s drugim.

36:12 Pedeset petalja na~ini{e na prvom zavjesu, i pedeset petalja na~ini{e na kraju svakoga zavjesa gdje se sastavlja s drugim; petlje bjehu jedna prema drugoj.

36:13 I na~ini{e pedeset zlatnijeh kuka, i sastavi{e kukama zavjese jedan s drugim; tako se {ator sastavi.

36:14 I na~ini{e zavjese od kostrijeti za naslon nad {atorom; jedanaest takih zavjesa na~ini{e.

36:15 U du`inu bje{e jedan zavjes od trideset lakata a u {irinu od ~etiri lakta; jedne mjere bje{e svijeh jedanaest zavjesa.

36:16 I sastavi{e pet zavjesa zajedno, a drugih {est zavjesa zajedno.

36:17 I na~ini{e pedeset petalja po kraju jednoga zavjesa gdje se sastavlja sa drugim, i pedeset petalja na~ini{e po kraju drugoga zavjesa da se sastavi.

36:18 I na~ini{e pedeset kuka od mjedi da se sastavi naslon.

36:19 I na~ini{e pokriva~ na naslon od ko`a ovnujskih crvenih obojenih, i pokriva~ od ko`a jazav~jih ozgo.

36:20 I na~ini{e daske {atoru od drveta sitima, koje }e stajati pravo.

36:21 Daska bje{e duga deset lakata a podrug lakta {iroka svaka daska.

36:22 Po dva ~epa bjehu na dasci, jedan prema drugom; tako na~ini{e na svijem daskama za {ator.

36:23 A ovijeh dasaka za {ator na~ini{e dvadeset dasaka za ju`nu stranu;

36:24 I ~etrdeset stopica srebrnijeh na~ini{e pod dvadeset dasaka, dvije stopice pod jednu dasku za dva ~epa njezina, a dvije stopice pod drugu dasku za dva ~epa njezina.

36:25 Tako i na drugoj strani {atora, prema sjeveru, na~ini{e dvadeset dasaka,

36:26 I ~etrdeset stopica srebrnijeh pod njih, dvije stopice pod jednu dasku a dvije stopice pod drugu dasku.

36:27 A na zapadnoj strani {atora na~ini{e {est dasaka;

36:28 I jo{ dvije daske na~ini{e na uglove {atoru s obje strane;

36:29 One bijahu sastavljene ozdo, i bijahu sastavljene ozgo bio~ugom; tako na~ini{e s obje strane na dva ugla.

36:30 I tako bija{e osam dasaka i {esnaest stopica njihovijeh srebrnijeh, po dvije stopice pod svaku dasku.

36:31 I na~ini{e prijevornice od drveta sitima: pet za daske na jednoj strani {atora,

36:32 I pet prijevornica za daske na drugoj strani {atora, i pet prijevornica za daske na zapadnoj strani {atora do oba ugla.

36:33 I na~ini{e prijevornicu srednju da ide preko srijede dasaka od jednoga kraja do drugoga.

36:34 A daske okova{e zlatom, i bio~uge na njih na~ini{e od zlata, da u njima stoje prijevornice, i okova{e zlatom prijevornice.

36:35 I na~ini{e zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, s heruvimima vje{to vezenim na~ini{e ga.

36:36 I na~ini{e za nj ~etiri stupa od drveta sitima, i okova{e ih zlatom, a kuke na njima bjehu od zlata, i sali{e im ~etiri stopice od srebra.

36:37 I na~ini{e zavjes na vrata naslonu od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga vezen,

36:38 I pet stupova za nj s kukama njihovijem, i vrhove im i pojase okova{e zlatom, i pet stopica pod njih od mjedi.

GLAVA 37

I na~ini Veseleilo kov~eg od drveta sitima, dva i po lakta dug i podrug lakta {irok i podrug lakta visok.

37:2 I pokova ga ~istijem zlatom iznutra i spolja; i na~ini mu zlatan vijenac unaokolo.

37:3 I sali mu ~etiri bio~uga od zlata na ~etiri ugla njegova: dva bio~uga s jedne strane a dva s druge.

37:4 I na~ini poluge od drveta sitima, i okova ih zlatom.

37:5 I provu~e poluge kroz bio~uge s obje strane kov~egu, da se mo`e nositi kov~eg.

37:6 I na~ini zaklopac od ~istoga zlata, u du`inu od dva i po lakta, a u {irinu od podrug lakta.

37:7 I na~ini dva heruvima od zlata, jednostavne na~ini ih, na dva kraja zaklopcu,

37:8 Jednoga heruvima na kraju odovud, a drugoga heruvima na kraju odonud; zaklopcu na oba kraja na~ini heruvime.

37:9 I u heruvima bjehu krila ra{irena u vis, i zaklanjahu krilima svojim zaklopac, i licem bjehu okrenuti jedan drugom, i gledahu prema zaklopcu heruvimi.

37:10 I na~ini sto od drveta sitima, u du`inu od dva lakta a u {irinu od lakta, i od podrug lakta u visinu.

37:11 I pokova ga ~istim zlatom, i na~ini mu vijenac zlatan unaokolo.

37:12 I na~ini mu oplatu s podlanice unaokolo, i na~ini vijenac zlatan uz oplatu unaokolo.

37:13 I sali mu ~etiri bio~uga od zlata, i metnu bio~uge na ~etiri ugla, koji mu bijahu na ~etiri noge.

37:14 Prema oplati bijahu bio~uzi, a u njima poluge, da se mo`e nositi sto.

37:15 A poluge na~ini od drveta sitima, i okova ih zlatom, da se mo`e nositi sto.

37:16 I na~ini od ~istoga zlata posu|e {to se me|e na sto: zdjele i ~a{e i kutli}e i vijedra, kojim }e se preljevati.

37:17 I na~ini svijetnjak od ~istoga zlata, jednostavan na~ini svijetnjak; stup mu i grane, ~a{ice i jabuke i cvjetovi izla`ahu iz njega.

37:18 [est grana izla`ahu mu sa strana; tri grane svijetnjaka s jedne strane a tri grane svijetnjaka s druge strane;

37:19 Tri ~a{ice kao badem na jednoj grani i jabuka i cvijet, a tri ~a{ice kao badem na drugoj grani i jabuka i cvijet; tako na svijeh {est grana koje izla`ahu iz svijetnjaka.

37:20 A na samom svijetnjaku bjehu ~etiri ~a{ice kao badem sa svojim jabukama i cvjetovima,

37:21 Jedna jabuka bje{e pod dvije grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane iz njega; tako pod {est grana koje izla`ahu iz njega.

37:22 Jabuke njihove i grane im izla`ahu iz njega, sve bje{e od ~istoga zlata jednostavno.

37:23 I na~ini mu sedam `i`aka i useka~e i spremlice za gar od ~istoga zlata.

37:24 Od talanta ~istoga zlata na~ini ga sa svijem spravama njegovijem.

37:25 I na~ini oltar kadioni od drveta sitima u du`inu od jednoga lakta, i u {irinu od jednoga lakta, ~etvorouglast, i od dva lakta u visinu; iz njega izla`ahu mu rogovi.

37:26 I pokova ga ~istijem zlatom ozgo i sa strane unaokolo, i rogove; i na~ini mu vijenac od zlata unaokolo.

37:27 I dva bio~uga od zlata na~ini mu ispod vijenca na dva ugla njegova s obje strane, da u njima stoje poluge da se mo`e nositi o njima.

37:28 A poluge na~ini od drveta sitima, i okova ih zlatom.

37:29 I na~ini ulje za sveto pomazanje i ~isti kad mirisni vje{tinom apotekarskom.

GLAVA 38

I na~ini od drveta sitima oltar za `rtve paljenice u du`inu od pet lakata, i u {irinu od pet lakata, ~etvorouglast visok tri lakta.

38:2 I na~ini mu na ~etiri ugla njegova rogove; iz njega izla`ahu rogovi, i okova ga u mjed.

38:3 I na~ini sve posu|e za oltar, lonce i lopatice i kotli}e i vilju{ke i klije{ta; sve mu posu|e na~ini od mjedi.

38:4 I na~ini oltaru re{etku kao mre`u od mjedi ispod oltara unaokolo oda dna do sredine.

38:5 I sali ~etiri bio~uga za ~etiri ugla re{etke mjedene, da se kroz njih provuku poluge.

38:6 A poluge na~ini od drveta sitima, i okova ih u mjed.

38:7 I provu~e poluge kroz bio~uge s obje strane oltara, da se mo`e nositi, od dasaka na~ini ga {u-plja.

38:8 I na~ini umivaonicu mjedenu i podno`je joj mjedeno od ogledala koja dono{ahu gomilama `ene dolaze}i na vrata {atoru od sastanka.

38:9 I na~ini trijem na ju`noj strani, i zavjese trijemu od tankoga platna uzvedenoga od sto lakata,

38:10 I dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od mjedi, a kuke na stupove i prijevornice od srebra.

38:11 Tako i na sjevernoj strani zavjese od sto lakata, dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od mjedi; a kuke na stupove i prijevornice njihove od srebra;

38:12 A na zapadnoj strani zavjese od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica njihovih od mjedi, kuke na stupove i pojase njihove od srebra;

38:13 A na prednjoj strani prema istoku zavjese od pedeset lakata;

38:14 S jedne strane zavjese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih;

38:15 A s druge strane, do vrata od trijema i otuda i odovuda, zavjese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih.

38:16 Svi zavjese na trijemu unaokolo bjehu od tankoga platna uzvedenoga;

38:17 A stopice pod stupovima od mjedi, kuke na stupovima i pojasevi na njima od srebra; i vrhovi im bijahu srebrni; svi stupovi u trijemu bijahu opasani srebrom.

38:18 A zavjes na vratima od trijema bija{e od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen, u du`inu od dvadeset lakata a u visinu po {irini pet lakata, kao i drugi zavjese u trijemu.

38:19 I ~etiri stupa za nj, i ~etiri stopice pod njih od mjedi, ~epovi na njima od srebra i vrhovi im i pojasevi od srebra.

38:20 A sve kolje {atoru i trijemu unaokolo bija{e od mjedi.

38:21 Te su stvari prebrojene za {ator, {ator od svjedo~anstva, koje je prebrojio po zapovijesti Mojsijevoj Itamar sin Arona sve{tenika za slu`bu Levitsku.

38:22 A Veseleilo sin Urije sina Orova od plemena Judina na~ini sve to {to zapovjedi Gospod Mojsiju,

38:23 I s njim Eljav sin Ahisamahov od plemena Danova, drvodjelja i vje{tkati i vesti po porfiri, po skerletu, po crvcu i po tankom platnu.

38:24 A svega zlata {to otide na ovo djelo, na sve djelo za svetinju, koje zlato bje{e prilo`eno, svega ga bje{e dvadeset i devet talanata, sedam stotina i trideset sikala, po svetom siklu;

38:25 A srebra {to do|e od zбора, sto talanata, i tisu}a sedam stotina i sedamdeset i pet sikala, po svetom siklu;

38:26 Po sikla od glave, po siklu svetom, od svakoga koji u|e u broj, od dvadeset godina i vi{e, od {est stotina i tri tisu}e i pet stotina i pedeset.

38:27 Od sto talanata srebra sali{e se stopice za svetinju i stopice za zavjes; sto stopica od sto talanata, talanat na stopicu.

38:28 A od tisu}u i sedam stotina i sedamdeset i pet sikala na~ini kuke na stupove, i okova im vrhove i opasa ih.

38:29 A mjedi prilo`ene bija{e sedamdeset tala-nata, i dvije tisu}e i ~etiri stotine sikala.

38:30 I od toga na~ini stopice na vratima {atora od sastanka, i mjedeni oltar i re{etku mjedenu za nj, i sve sprave za oltar,

38:31 I stopice u trijemu unaokolo, i stopice na vratima od trijema, i sve kolje za {ator i sve kolje za trijem unaokolo.

GLAVA 39

A od porfire i skerleta i crvca na~ini{e haljine za slu`bu, da se slu`i u svetinji; i na~ini{e svete haljine Aronu, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

39:2 Na~ini{e ople}ak od zlata, i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga.

39:3 Istegli{e listove od zlata, i isjeko{e `ice, te izvezo{e porfiru i skerlet i crvac i tanko platno vrlo vje{to.

39:4 Poramenice mu na~ini{e da se sastavljaju, da se sastavlja na dva kraja svoja.

39:5 I pojas na ople}ku izla`a{e od njega i bje{e iste naprave, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga; kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

39:6 I ukova{e dva kamena oniha u zlato, i izreza{e na njima imena sinova Izrailjevih, kao {to se re`u pe~ati.

39:7 I udari{e ih na poramenice od ople}ka, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevijem, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

39:8 I na~ini{e naprsnik vrlo vje{te naprave kao {to je naprava u ople}ka, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga;

39:9 ^etvorouglast i dvostruk na~ini{e naprsnik, u du`inu s pedi i u {irinu s pedi, dvostruk.

39:10 I udari{e po njemu ~etiri reda kamenja; u prvom redu: sardoniks, topaz i smaragd;

39:11 A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamant;

39:12 A u tre}em redu: ligur, ahat i ametist;

39:13 A u ~etvrtom redu: hrisolit, onih i jaspid, sve opto~eno zlatom u svojim redovima.

39:14 Tijeh kamena s imenima sinova Izrailjevijeh bje{e dvanaest prema njihovijem imenima, rezani kao pe~ati, za dvanaest plemena, svako po svom imenu.

39:15 I na~ini{e na naprsnik lance jednake, ple-tene, od ~istoga zlata.

39:16 I na~ini{e dvije kop~e zlatne i dvije grivne zlatne, i metnu{e te dvije grivne na dva kraja naprsniku,

39:17 I provuko{e dva zlatna lanca kroz dvije grivne na krajevima naprsniku,

39:18 A druga dva kraja od dva lanca zape{e za dvije kop~e, i pritvrdi{e ih za poramenice na ople}ku sprijed.

39:19 I na~ini{e jo{ dvije zlatne grivne, i metnu{e ih na dva kraja naprsniku na strani prema ople}ku iznutra.

39:20 I na~ini{e jo{ dvije grivne zlatne, koje metnu{e na dvije poramenice na ople}ku ozdo naprijed gdje se sastavlja, vi{e pojasa na ople}ku.

39:21 Tako priveza{e naprsnik kroz grivne na njemu i grivne na ople}ku vrvcom od porfire, da stoji svrh pojasa od ople}ka i da se ne razdvaja naprsnik od ople}ka, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

39:22 I na~ini{e pla{t pod ople}ak, tkan, sav od porfire.

39:23 I prorez na pla{tu u srijedi kao prorez na oklopu, i oko proreza oplatu da se ne razdre.

39:24 I na~ini{e po skutu od pla{ta {ipke od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga.

39:25 I na~ini{e zvonca od ~istoga zlata, i metnu{e zvonca me|u {ipke, po skutu od pla{ta unaokolo izme|u {ipaka.

39:26 Zvonce pa {ipak, zvonce pa {ipak po skutu od pla{ta unaokolo, za slu`bu, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

39:27 I na~ini{e ko{ulje od tankoga platna izmetanoga Aronu i sinovima njegovijem;

39:28 I kapu od tankoga platna, i kapice ki}ene od tankoga platna, i ga}e platnene od tankoga platna uzvedenoga;

39:29 I pojas od tankoga platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca, vezen, kao {to bje}e zapovjedio Gospod Mojsiju.

39:30 I na~ini}e plo~icu za sveto oglavlje od ~i-stoga zlata, i napisa}e na njoj pismom kako se re`e na pe~atima: svetinja Gospodu.

39:31 I pritvrdi}e za nju vrcu od porfire da se ve`e za kapu ozgo, kao {to bje}e zapovjedio Gospod Mojsiju.

39:32 I tako se svr{i sav posao oko {atora i naslona od sastanka. I na~ini}e sinovi Izrailjevi sve; kako bje}e zapovjedio Gospod Mojsiju, tako na~ini}e.

39:33 I doneso}e k Mojsiju {ator, naslon i sve sprave njegove, kuke, daske, prijevornice, stupove i stopice,

39:34 I pokriva~ od ko`a ovnujskih crvenih obojenih i pokriva~ od ko`a jazav~ijih, i zavjes,

39:35 I kov~eg od svjedo~anstva i poluge za nj, i zaklopac,

39:36 Sto sa svijem spravama, i hljeb za postavljanje,

39:37 Svijetnjak ~isti, `i}ke njegove, `i}ke nare|ane, i sve sprave njegove, i ulje za vidjelo.

39:38 I oltar zlatni, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zavjes na vrata od {atora.

39:39 Oltar mjedeni i re}etku mjedenu za nj, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podno`je njezino,

39:40 Zavjese za trijem, stupove za njih i stopice njihove, i zavjes na vrata od trijema, u`a njegova i kolje njegovo, i sve sprave za slu`bu u {atoru, za {ator od sastanka.

39:41 Haljine za slu`bu, da se slu`i u svetinji, haljine svete Aronu sve{teniku i haljine sinovima njegovijem, da vr}e slu`bu sve{teni~ku.

39:42 Sve kako bje}e zapovjedio Gospod Mojsiju, onako uradi}e sinovi Izrailjevi sve ovo djelo.

39:43 I pogleda Mojsije sve to djelo, i gle, na~ini}e ga, kao {to bje}e zapovjedio Gospod, tako ga na~ini}e; i blagoslovi ih Mojsije.

GLAVA 40

I Gospod re~e Mojsiju govore}i:

40:2 Prvi dan prvoga mjeseca podigni {ator, {ator od sastanka,

40:3 I metni ondje kov~eg od svjedo~anstva, i zakloni ga zavjesom.

40:4 I unesi sto, i uredi {to treba urediti na njemu; unesi i svijetnjak, i zapali `i}ke na njemu.

40:5 I namjesti zlatni oltar kadioni pred kov~egom od svjedo~anstva; i objesi zavjes na vratima od {atora.

40:6 I metni oltar za `rtvu paljenicu pred vrata {atoru, {atoru od sastanka,

40:7 I metni umivaonicu izme|u {atora od sastanka i oltara, i u nju nalij vode.

40:8 I podigni trijem unaokolo, i metni zavjes na vrata od trijema.

40:9 I uzmi ulje pomazanja, i poma`i {ator i sve {to je u njemu, i osveti ga i sve sprave njegove, i bi}e svet.

40:10 Poma`i i oltar za `rtvu paljenicu i sve sprave njegove, te }e{ osvetiti oltar, i oltar }e biti svetinja nad svetinjom.

40:11 Poma`i i umivaonicu i podno`je njezino, i osveti je.

40:12 I ka`i Aronu i sinovima njegovijem da pristupe na vrata {atora od sastanka, i umij ih vodom;

40:13 I obuci Arona u svete haljine i poma`i ga i osve{taj ga, da mi vr}i slu`bu sve{teni~ku.

40:14 I sinovima njegovijem zapovjedi neka mi pristupe, i obuci im ko{ulje.

40:15 I poma`i ih, kao {to poma`e{ oca njihova, da mi vr}e slu`bu sve{teni~ku; i pomazanje njihovo bi}e im, za vje~no sve{tenstvo od koljena do koljena.

40:16 I u~ini Mojsije sve, kako mu zapovjedi Gospod tako u~ini.

40:17 I podi`e se {ator druge godine prvoga mjeseca prvi dan.

40:18 I Mojsije podi`e {ator, i podmetnu mu stopice, i namjesti daske, i povu~e prijevornice, i ispravi stupove.

40:19 Pa razape naslon nad {ator, i metnu pokriva~ na naslon ozgo, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

40:20 I uzev svjedo~anstvo metnu ga u kov~eg, i provu~e poluge na kov~egu, i metnu zaklopac ozgo na kov~eg.

40:21 I unese kov~eg u {ator, i objesi zavjes, te zakloni kov~eg sa svjedo~anstvom, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

40:22 I namjesti sto u {atoru od sastanka na sjevernu stranu {atora pred zavjesom,

40:23 I postavi na njemu hljeb pred Gospodom kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

40:24 I namjesti svijetnjak u {atoru od sastanka, prema stolu na ju`nu stranu {atora.

40:25 I zapali `i{ke na njemu pred Gospodom, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

40:26 I namjesti oltar zlatni u {atoru od svjedo~anstva pred zavjesom.

40:27 I pokadi na njemu kadom mirisnijem, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

40:28 I objesi zavjes na vrata od {atora.

40:29 I oltar za `rtvu paljenicu namjesti na vrata od {atora, {atora od sastanka, i prinese na njemu `rtvu paljenicu, i dar, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

40:30 I metnu umivaonicu izme|u {atora od sastanka i oltara, i nali u nju vode za umivanje.

40:31 I pra{e iz nje ruke i noge svoje Mojsije i Aron i sinovi njegovi.

40:32 Kad ula`ahu u {ator od svjedo~anstva i kad pristupahu k oltaru, umivahu se najprije, kao {to bje{e zapovjedio Gospod Mojsiju.

40:33 I podi`e trijem oko {atora i oltara, i metnu zavjes na vrata trijemu. Tako svr{i Mojsije posao taj.

40:34 Tada oblak pokri {ator od sastanka, i napuni se {ator slave Gospodnje.

40:35 I ne moga{e Mojsije u}i u {ator od sastanka, jer bje{e na njemu oblak, i slave Gospodnje bje{e pun {ator.

40:36 A kad se podiza{e oblak sa {atora, tada pola`ahu sinovi Izrailjevi, dokle god putovahu.

40:37 A kad se ne podiza{e oblak, onda ni oni ne pola`ahu do dana kad se podi`e.

40:38 Jer oblak Gospodnji bje{e na {atoru danju, a no}u oganj bje{e na njemu pred o~ima svega doma Izrailjeva, dokle god putovahu.